

**ผลการใช้เพลงกล่อมเด็กที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดมังกดาราม
จังหวัดนครศรีธรรมราช**

นางรัชนิวรรณ โอมณี

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2552

**The Effects of Using Lullabies on Thai Reading Skill of Phathom Suksa IV
Students at Wat Mangkalaram School in Nakorn Si Thammarat Province**

Mrs. Ratchaneewan O-manee

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

School of Educational Studies

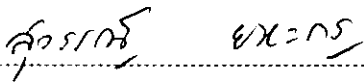
Sukhothai Thammathirat Open University

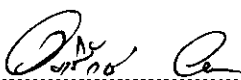
2009

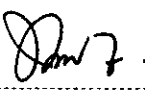
หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้เพลงกล่อมเด็กที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทย ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม
จังหวัดนครศรีธรรมราช
ชื่อและนามสกุล นางรัชนีวรรณ โอมนี
แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณิ ยะหะกร

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาโท เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2553

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณิ ยะหะกร)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. อภิรักษ์ อนุะมาน)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษา คันทวีอิสระ ผลการใช้เพลงกล่อมเด็กที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม จังหวัดนครศรีธรรมราช
ผู้ศึกษา นางรัชนีวรรณ โอมณี รหัสนักศึกษ 2512101185 **ปริญญา** ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
(หลักสูตรและการสอน) **อาจารย์ที่ปรึกษา** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณณี ยะหะกร
ปีการศึกษา 2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อทักษะการอ่าน
ภาษาไทยระหว่างก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เพลงกล่อมเด็ก
กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมิ่งคลาราม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 28 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยโดยใช้
เพลงกล่อมเด็ก และ (2) บททดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน การวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาไทยหลังเรียน โดยใช้เพลงกล่อมเด็กสูง
กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ การอ่านภาษาไทย เพลงกล่อมเด็ก ประถมศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณี ยะหะกร ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและติดตามการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร. อภิรักษ์ อนุะมาน กรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ปรับปรุง แก้ไขการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคุณชลาพันธ์ จันทร์ขุน คุณวรวรรณ สังข์พันธ์ ศึกษาานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3 คุณโสพล พุทธิธา ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนางเอื้อย จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ พิจารณา ตรวจสอบ เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ โรงเรียน คณะครู และนักเรียน โรงเรียนวัดมงคลารามทุกท่าน ที่เสียสละเวลาและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

นอกจากนี้ ผู้ศึกษายังได้รับการสนับสนุน กำลังใจจากครอบครัวในทุกๆด้านเป็นอย่างดี รวมทั้งเพื่อนนักศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ทุกท่านที่ได้กรุณาให้การช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมี จากการศึกษา ค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาขอมอบเป็น กตัญญูตา แด่คุณพ่อ คุณแม่ คุณครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

รัชนีวรรณ โอมณี

กันยายน 2553

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
กรอบแนวคิดการวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	5
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	5
แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน	10
วรรณกรรมพื้นบ้าน	18
เพลงกล่อมเด็ก	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	32
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	32
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล	35
การวิเคราะห์ข้อมูล	36
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียน โดยใช้เพลงกล่อมเด็กเป็นสื่อการเรียน	39
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	40
สรุปการวิจัย	40

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
อภิปรายผล	42
ข้อเสนอแนะ	43
บรรณานุกรม	44
ภาคผนวก	49
ก. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	51
ข. แผนการจัดการเรียนรู้	53
ค. เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล	85
ง. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	103
จ. คะแนนการประเมินทักษะการอ่านภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน	111
ฉ. ภาพการปฏิบัติกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย	113
ประวัติผู้ศึกษา	118

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียน โดยใช้เพลงกล่อมเด็กเป็นสื่อการเรียน	39

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทย ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดวัฒนธรรมและความเป็นเอกลักษณ์ของคนไทย ตลอดจนเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาคน ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่าน การฟัง และการดู เป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้และประสบการณ์ การเรียนภาษาไทยจึงต้องเรียนเพื่อการสื่อสารให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้ สามารถเลือกใช้คำเรียบเรียง ความคิด ความรู้ และใช้ภาษาได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ ได้ตรงตามความหมาย และถูกต้องตามกาลเทศะ บุคคล และมีประสิทธิภาพ ภาษาไทยมีส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระ ได้แก่กฎเกณฑ์ทางภาษาซึ่งผู้ใช้ภาษาจะต้องรู้และใช้ภาษาให้ถูกต้อง วรรณคดีและวรรณกรรมตลอดจนบทร้องเล่นของเด็ก เพลงกล่อมเด็ก ปริศนาคำทาย เพลงพื้นบ้าน เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมซึ่งมีคุณค่า การเรียนภาษาไทยจึงต้องมีวรรณคดี วรรณกรรม ภูมิปัญญาทางภาษาที่ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีตและความภูมิใจในสิ่งที่บรรพบุรุษให้สั่งสมและสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

ในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ใช้กระบวนการอ่านเพื่อสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน(กระทรวงศึกษาธิการ 2551: 37) จะเห็นได้ว่าการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ การอ่านจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เพราะจะเป็นพื้นฐานการอ่านที่ดีในการเรียนในระดับชั้นที่สูงต่อไป

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านนั้น ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้องและยั่งยืน โดยเฉพาะผู้เรียน

ในระดับประถมศึกษา จึงจำเป็นต้องมีสื่อมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายที่สามารถส่งเสริมความรู้ปัญญาหลายๆด้าน (ทิตานา แคมณี 2552:89)

จากประสบการณ์การสอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม อำเภอพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2552 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยเพียงร้อยละ 54.49 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 70 ปัญหาส่วนใหญ่คือนักเรียนไม่ชอบอ่าน อ่านแล้วจับใจความไม่ได้ สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้ จึงเป็นปัญหาด้านการอ่านที่ทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม อำเภอพิบูลย์ มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

จากปัญหาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการใช้บทเพลงกล่อมเด็กเป็นสื่อในการสอนอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย เนื่องจากการเรียนด้วยบทเพลงกล่อมเด็กเป็นกิจกรรมที่สร้างความสนใจของนักเรียน บทเพลงกล่อมเด็กเป็นบทหรือกรองสั้นๆ มีคำคล้องจองต่อเนื่องกันไป ใช้คำง่ายๆมีจังหวะ ในการร้องและทำนองที่เรียบง่าย นักเรียนได้ฝึกอ่าน พร้อมกับความสนุกสนานจดจำได้ง่ายเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

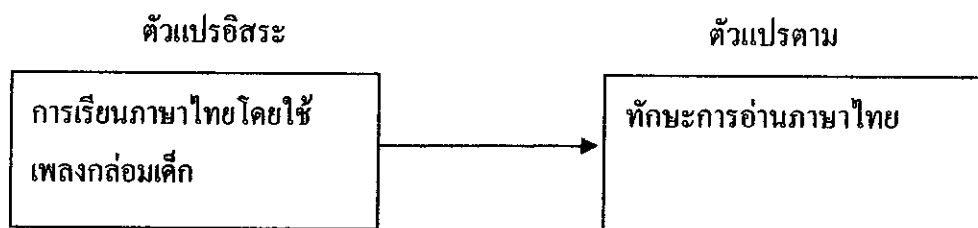
เหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการใช้บทเพลงกล่อมเด็กเป็นสื่อในการสอนอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม และเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถฝึกทักษะการอ่าน อันจะนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับชั้นอื่นๆให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยใช้เพลงกล่อมเด็กของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ผลการใช้เพลงกล่อมเด็กที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

4. สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนโดยใช้เพลงกล่อมเด็กมีทักษะการอ่านภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

5. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนแบบคละความรู้ความสามารถทั้งหมด จำนวน 84 คน โดยจัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ

5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 28 คน ที่ได้โดยการสุ่มแบบกลุ่ม

5.2 ระยะเวลาในการทดลอง

ระยะเวลาทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ใช้เวลาสอนแต่ละแผนวันละ 1 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมเวลาในการทดลองเป็นเวลา 2 สัปดาห์

5.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนอ่านโดยใช้บทเพลงกล่อมเด็ก

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการอ่าน

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ศัพท์บางคำในความหมายและขอบเขตจำกัด ดังนี้

6.1 ทักษะการอ่านภาษาไทย หมายถึง ความสามารถทางการอ่านที่ผู้อ่านสามารถอ่านเรื่องแล้วเข้าใจความหมายของคำ ประโยค และสรุปสาระสำคัญได้ โดยวัดจากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6.2 บทเพลงกล่อมเด็ก หมายถึง เพลงสำหรับขับร้องกล่อมเด็ก ให้ได้รับความเพลิดเพลินในเวลาอน ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกที่มีเนื้อหา คำ และประโยค ที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้บทเพลงกล่อมเด็ก

7.2 การวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางในการปลูกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการอ่าน สามารถสรุปเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่าน บอกความหมายของคำ และบอกบอกความหมายของประโยคได้

7.3 ได้แนวทางในการใช้บทเพลงกล่อมเด็ก ในการส่งเสริมทักษะทางการอ่านภาษาไทยของนักเรียนในระดับประถมศึกษา

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ผลการใช้เพลงกล่อมเด็กที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม จังหวัดนครศรีธรรมราช นี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน
3. วรรณกรรมพื้นบ้าน
4. เพลงกล่อมเด็ก
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ผู้วิจัยได้ศึกษา คว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องในหัวข้อต่อไปนี้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาทั้งในด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน ตามควรแก่วัย เห็นคุณค่าของภาษาสามารถใช้เป็นเครื่องมือสื่อความคิด ความเข้าใจ รักการอ่าน แสวงหาความรู้ และมีเหตุผล ในฐานะภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เพลงกล่อมเด็กเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาคุณภาพของผู้เรียนจากคุณภาพผู้เรียนที่ หลักสูตรกำหนดเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้(กระทรวงศึกษาธิการ 2551: 1)

คุณภาพผู้เรียน จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ ได้ถูกต้อง อธิบาย ความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหารจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่างๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง จับใจความสำคัญของ เรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาท และมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่ง ประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพโครง เรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความย่อความจดหมายส่วนตัว กรอก แบบรายการต่างๆ เขียนแสดงความรู้สึกละความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

3. พูดย่อแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟัง และดู ตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดู โฆษณาอย่างมีเหตุผล พูดย่อตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่างๆ อย่างชัดเจน พูดย่อรายงานหรือประเด็นสั้นๆ จากเรื่องที่ฟัง การดู การสนทนา และพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และ พูดย่อ

4. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพย และสุภาษิต รู้และเข้าใจ ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค คำภาษาถิ่นและคำภาษาต่างประเทศใน ภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองประเภท กลอนสี่ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี 11

5. เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลง พื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยาน ตามที่กำหนดได้

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางในทุกระดับชั้น เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนได้พัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานของหลักสูตร ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง	<p>การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำประสม - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ประโยคที่มีสำนวนเป็นคำพังเพย สุภาษิต ปริศนาคำทาย และเครื่องหมายวรรคตอน
2. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน	การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
3. อ่านเรื่องสั้นๆ ตามเวลาที่กำหนด และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน	<p>การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องสั้น ๆ
4. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - นิทานชาดก
5. คาคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ	<ul style="list-style-type: none"> - บทความ - บทโฆษณา
6. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	<ul style="list-style-type: none"> - งานเขียนประเภท โน้มน้ำใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - สารคดีและบันเทิงคดี

7. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
8. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
2. เขียนสื่อสาร โดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม	การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำแนะนำ
3. เขียนแผนภาพ โครงเรื่อง และแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน
4. เขียนย่อความจากเรื่องสั้นๆ	การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียง ประเภทต่างๆ ประกาศ จดหมาย คำสอน
5. เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา	การเขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา
6. เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า	การเขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า
7. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
8. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความคิดเห็น และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. จำแนกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจาก	การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟัง

<p>เรื่องที่ฟังและดู</p> <p>2. พุคสรุปความจากการฟังและดู</p> <p>3. พุคแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>4. ตั้งคำถาม และตอบคำถามเชิงเหตุผล</p>	<p>และดู ในชีวิตประจำวัน</p> <p>การจับใจความ และการพุดแสดงความรู้ ความคิดในเรื่องที่ฟังและดู จากสื่อต่างๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่า - บทความสั้นๆ
<p>จากเรื่องที่ฟังและดู</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - โฆษณา - สื่ออิเล็กทรอนิกส์ - เรื่องราวจากบทเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
<p>5. รายงานเรื่อง หรือประเด็นที่ศึกษา ค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา</p>	<p>การรายงาน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การพุดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพุดลำดับเหตุการณ์
<p>6. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด</p>	<p>มารยาทในการฟัง การดู และการพุด</p>

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
<p>1. สะกดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่างๆ</p>	<p>คำในแม่ ก กา</p> <p>มาตราตัวสะกด</p> <p>การผันอักษร</p> <p>คำเป็นคำตาย</p> <p>คำพ้อง</p>
<p>2. ระบุชนิด และหน้าที่ของคำในประโยค</p>	<p>ชนิดของคำ ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา - คำวิเศษณ์
<p>3. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ</p>	<p>การใช้พจนานุกรม</p>
<p>4. แต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา</p>	<p>ประโยคสามัญ</p>

	- ส่วนประกอบของประโยค - ประโยค ๒ ส่วน - ประโยค ๓ ส่วน
5. แต่งบทร้อยกรอง และคำขวัญ	กลอนสี่ คำขวัญ
6. บอกความหมายของสำนวน	สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต
7. เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้	ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาถิ่น

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย

อย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ระบุข้อคิดจากนิทานพื้นบ้าน หรือนิทานคติธรรม	วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้าน
2. อธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง	- นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตามความสนใจ
3. ร้องเพลงพื้นบ้าน	เพลงพื้นบ้าน
4. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

2. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน

2.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้และเป็นทักษะสำคัญสำหรับนักเรียนที่จะนำไปสู่การเรียนวิชาอื่นๆ ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการอ่านในแง่ต่างๆ ดังนี้

การอ่าน มีความหมายตามคำอธิบายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525: 605) ว่า “การอ่าน ก.ว่าตามตัวหนังสือ ออกเสียงตามตัวหนังสือ ดูหรือเข้าใจความจากตัวหนังสือ พิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ, คิด, นับ”

มีผู้ให้คำจำกัดความหรือความหมายของการอ่านไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

(<http://www.kkw.rmutr.ac.th/thai/e-learning/>)

มอร์ติเมอร์ เจ แอดเลอร์ (Mortimer J. Adler) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการตีความหมายหรือสร้างความเข้าใจจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์อื่น ๆ

รูธ ทูซ (Ruth Tooze) ได้กำหนดความหมายของการอ่านไว้โดยสรุปว่า การอ่าน หมายถึง สิ่งต่อไปนี้

- 1) การเข้าสู่แหล่งสำหรับการมีชีวิตอยู่และการเรียนรู้ที่สมบูรณ์
- 2) การก่อให้เกิดความจรรโลงใจและจิตใจที่ดี
- 3) การอ่านเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดในด้านศิลปะเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ ซึ่งมี 4 ประการ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
- 4) การอ่านเป็นการช่วยส่งเสริมตัวเองเป็นการปรับปรุงตัวเอง ช่วยให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์
- 5) การอ่านเป็นการส่งเสริมอารมณ์ของแต่ละคนให้สัมพันธ์กับผู้อื่นในโลก เป็นการปรับปรุงตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้

เบอร์นาร์ด ไอ ชมิทท์ (Bernard I. Schmidt) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า การอ่าน เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนยุ่งยาก ยังมีความหมายที่แน่นอน อาจเรียกได้ว่า เป็นทุกสิ่งทุกอย่างจากคำที่จำได้ไปสู่ความนึกคิดต่าง ๆ การอ่านของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันไปตามสภาพของร่างกาย สติปัญญาและอารมณ์ ในการอ่านข้อความเหมือนกัน บุคคลสองคนจะมีความคิดต่างกัน

อัลเฟรด สเตฟเฟอูด (Alfred Stefferud) ได้ให้ความจำกัดความของการอ่านไว้ว่า การอ่าน เป็นการกระทำทางจิตใจที่ผู้อ่านยอมรับความหมาย จากความคิดเห็นของบุคคลอื่น

พอล ดี คี (Paul D. Leedy) ให้นิยามการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือการรวบรวมความคิดและตีความตลอดจนประเมินค่าความคิดเหล่านั้นที่ปรากฏอยู่ตามสิ่งพิมพ์แต่ละหน้า

เอดการ์ เดล (Edgar Dale) ให้ความหมายไว้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการค้นหาความหมายจากสิ่งพิมพ์ เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ของผู้อ่าน การอ่านไม่ได้หมายความว่าเฉพาะการมองผ่านแต่ละประโยคหรือแต่ละย่อหน้าเท่านั้น แต่ผู้อ่านต้องเข้าใจความคตินั้น ๆ ด้วย

จอร์จ ดี สเปซ และ พอล ซี เบอร์ก (George D. Spache and Paul C. Berg)

กล่าวว่า การอ่าน เป็นการผสมผสานระหว่างทักษะหลายชนิด เพื่อสร้างความเข้าใจ โดยเป็นไปตามจุดประสงค์ ตามต้องการ และวิธีการของผู้อ่าน

(ทวิศักดิ์ หงส์สาถินันท์ 2546: 2) การอ่าน คือ กระบวนการทางสมองที่จะแปลสัญลักษณ์ต่างๆจากการรับรู้ หรือจากการมองเห็นถ้อยคำที่ใช้แทนความคิด ซึ่งตีพิมพ์อยู่ในเอกสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายและเพิ่มพูนประสบการณ์ของผู้อ่าน

จากคำจำกัดความดังกล่าวมาแล้ว อาจสรุปและเพิ่มเติม ได้ดังนี้

1. การอ่านเป็นกระบวนการค้นหาความหมายในสิ่งที่อ่าน
2. การอ่านเป็นกระบวนการจับใจความจากสิ่งที่อ่าน
3. การอ่านเป็นกระบวนการที่จะเข้าใจภาษาเขียน
4. การอ่านเป็นกระบวนการถอดความจากภาษาเขียนมาเป็นภาษาในความคิด
5. การอ่านเป็นทักษะที่รวมทักษะต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ได้แก่ ทักษะในการคิด และทักษะทางไวยากรณ์ คือ คำนัย เสียง ศัพท์ โครงสร้าง และความหมาย
6. การอ่านเป็นกระบวนการค้นหาความหมายในสิ่งพิมพ์หรือข้อเขียน จับใจความตีความ เพื่อพัฒนาตนเองทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม

2.2 ความสำคัญของการอ่าน

ในสมัยโบราณที่ยังไม่มีตัวหนังสือใช้มนุษย์ได้ใช้วิธีเขียนบันทึกความทรงจำและเรื่องราวต่าง ๆ เป็นรูปภาพไว้ตามฝาผนังในถ้ำ เพื่อเป็นทางออกของอารมณ์ เพื่อเตือนความจำหรือเพื่อบอกเล่าให้ผู้อื่น ได้รับรู้ด้วย แสดงถึงความพยายามและความปรารถนาอันแรงกล้าของมนุษย์ ที่จะถ่ายทอดประสบการณ์ของคนเป็นสัญลักษณ์ที่คงทนต่อกาลเวลา จากภาพเขียนตามผนังถ้ำ ได้วิวัฒนาการมาเป็นภาษาเขียนและหนังสือ ปัจจุบันนี้หนังสือกลายเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อมนุษย์จนอาจกล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยอันหนึ่งในการดำรงชีวิตคนที่ไม่มีหนังสือแม้จะดำรงชีวิตอยู่ได้ก็เป็นชีวิตที่ไม่สมบูรณ์ ไม่มีความเจริญ ไม่สามารถประสบความสำเร็จใด ๆ ในสังคมได้ หนังสือและการอ่านหนังสือจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

การอ่าน เป็นหนึ่งในสี่ทักษะทางภาษาที่จำเป็นต้องฝึกฝนอยู่เสมอและไม่มีวันสิ้นสุดสามารถฝึกได้เรื่อยๆ ตามวัยและประสบการณ์ของผู้อ่าน เพราะการอ่านนั้นจะเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของมนุษย์ เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้มนุษย์ได้รับความรู้ข่าวสารและความบันเทิง การอ่านเป็นพฤติกรรมการรับสารอย่างหนึ่ง กล่าวคือ เป็นการรับรู้เรื่องราวโดยใช้สายตามองดูตัวอักษร แล้วสมองก็ลำดับเป็นถ้อยคำ ประโยค และข้อความต่างๆ เกิดเป็นเรื่องราวตามความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านแต่ละคน การอ่านช่วยให้เราสามารถติดตามความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้า และความเปลี่ยนแปลงทั้งหลายได้ทันต่อเหตุการณ์ ดังนั้นการอ่านจึงมีความจำเป็น

ต่อชีวิตของทุกคนในปัจจุบัน การพัฒนาประเทศจะประสบผลสำเร็จได้นั้น ประเด็นสำคัญอยู่ที่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นเบื้องต้น กล่าวคือ ให้ประชาชนมีการศึกษา เป็นผู้รู้หนังสือในระดับที่พอจะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและการพัฒนาประเทศต่อไป ทั้งนี้เพราะการที่ประชากรเป็นผู้รู้หนังสือและมีนิสัยรักการอ่านย่อมจะมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมให้ชีวิตของคนเราประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและความเป็นอยู่ ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาตนเอง พัฒนาสังคม และพัฒนาประเทศชาติในที่สุด

ความสำคัญของการอ่าน (ทวีศักดิ์ หงษ์สาภินันท์ 2546: 2)

1. การอ่าน เป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาต่างๆ เพราะการศึกษาหาความรู้ต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นเครื่องช่วยอย่างหนึ่ง
2. การอ่าน ช่วยในการถ่ายทอดความรู้สึกและความต้องการระหว่างบุคคลกับบุคคล
3. การอ่าน ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะ ได้อ่านสาระที่มีความรู้นำไปปรับปรุงงานของตน
4. การอ่าน ช่วยให้การดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขเพราะถ้าเราได้อ่านข้อความต่างๆ เราก็สามารถทำความเข้าใจผู้อื่น ได้เป็นอย่างดี เข้าใจระเบียบ กฎเกณฑ์ต่างๆ ร่วมกัน สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นให้ผ่านไปได้อย่างรวดเร็ว
5. การอ่าน เป็นการรับทอดมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยสู่คนรุ่นหลังต่อไป
6. การอ่าน ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน ให้ความรู้ และมีประสบการณ์กว้างขวาง
7. หนังสือมีหลากหลายรูปแบบและราคาถูกกว่าสื่ออย่างอื่นจึงทำให้สมองผู้อ่านเปิดกว้างสร้างแนวคิดและทัศนะได้มากกว่า ทำให้ผู้อ่านไม่ติดอยู่กับแนวคิดใดๆ โดยเฉพาะ
8. ผู้อ่านเกิดความคิดเห็นได้ด้วยตนเอง วินิจฉัยเนื้อหาสาระได้ด้วยตนเอง รวมทั้งหนังสือบางเล่ม สามารถนำไปปฏิบัติได้ด้วย เมื่อปฏิบัติแล้วก็เกิดผลดี

2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

การจัดการเรียนการสอนภาษาทุกภาษาไม่ว่าจะเป็นภาษาใดก็ตามต้องอาศัยหลักการแนวคิด ทฤษฎีที่เป็นแนวปฏิบัติที่เคยได้รับการพัฒนา และดำเนินการมาบ้างแล้วเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เข้ากับการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาทุกระดับ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนการสอน แฮริสและซิเพย์ (Harris and Sipay, 1979, pp.141-142 อ้างถึงใน บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ 2549: 15) ได้เสนอวิธีการสอนอ่าน ดังนี้

1. ต้องทำให้การอ่านเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน
2. การสอนที่เป็นระบบต้องฝึกทักษะเฉพาะอย่าง เช่น ระดับประถมศึกษาอ่าน เพื่อพัฒนาคำศัพท์ ทักษะการค้นหาคำความหมายเป็นต้น

3. มีกิจกรรมหลายๆอย่างในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เช่น ฟีกอ่านออกเสียงมากพอกับฟีกอ่านในใจ ถ้ามีการฟีกเด็กอ่านโดยมีครูช่วย ก็ควรมีการฟีกให้อ่านด้วยตนเองในสัดส่วนเดียวกัน
4. จัดบทเรียนและกิจกรรมให้สนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็ก
5. เอาใจใส่เด็กที่มีปัญหาและให้เวลามากเป็นพิเศษ เพื่อช่วยพัฒนาการอ่านของเด็ก
6. ควรมีการวางแผนเพื่อจัดเนื้อหาการอ่านของเด็กให้สอดคล้องกัน ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.4 ประโยชน์ของการอ่านหนังสือ

การอ่านมีประโยชน์ 7 ประการดังนี้ (ประเวศ วะสี 2542)

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างพ่อแม่ลูก ถ้าพ่อแม่่านนิทานให้ลูกฟังจนเป็นนิสัยและสร้างความสุขอันล้นเหลือให้ลูก เด็กร้อยทั้งร้อยชอบฟังนิทาน
2. สร้างพลังจินตนาการ ผู้ที่อ่านมากจะมีพลังของจินตนาการมาก พลังจินตนาการนำไปสู่ความจริง ความคิดและความงาม
3. สร้างพลังความรู้ ใครอ่านมากมีความรู้มาก ชาติที่ขาดพลังความรู้พัฒนาไปไม่ได้
4. สร้างพลังทางปัญญา การอ่านมากทำให้สร้างโครงสร้างทางสมองที่ทำให้รู้และคิดเชื่อมโยงทำให้เข้าใจเรื่องยากๆ ได้ เรื่องยากๆต้องอ่านจึงจะเข้าใจ ฟังอย่างเดียวไม่เข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจเรื่องยากก็ไม่ได้ใส่ใจสังคมปัจจุบันซึ่งซับซ้อนถ้าขาดพลังทางปัญญาสังคมก็วิกฤต
5. สร้างพลังทางจริยธรรมเพราะจริยธรรมเกิดจากปัญญาที่เข้าใจความสัมพันธ์หรือความเชื่อมโยงในความซับซ้อน
6. สร้างความสุขการอ่านทำให้เกิดความสุขอย่างล้นเหลือ เมื่อมีความสุขจากการอ่านก็ไม่ไปทำสิ่งที่ไม่ดีอื่นๆ
7. สร้างบุคลิกภาพ คนอ่านน้อย ฐึ้น้อยข่อมะอะอะ โวยวายก้าวร้าวคนอ่านมากมีปัญญามาก มีความสุขมาก ข่อมสุขุมคัมภีร์ภาพ ชาติที่อ่านน้อยกับชาติที่อ่านมากจึงมีบุคลิกภาพต่างกัน เพราะการอ่านกำหนดเป็นบุคลิกภาพของชาติ

2.5 การวัดและประเมินผลการอ่าน

2.5.1 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาไทย การวัดและประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งต้องดำเนินการควบคู่กันไป การบูรณาการหรือการประสมประสานการวัดและประเมินผลกับการเรียนการสอนเข้าด้วยกันจะส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาหลายประการ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนซึ่งเป็นศูนย์กลางของการพัฒนานั้น การวัดและการประเมินผลจะมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้เพราะการวัดและประเมินผล

และการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด โดยการประเมินจะมีผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการเรียนรู้ทางตรงก็คือ จะให้ข้อมูลย้อนกลับที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การจัดการศึกษาจึงสามารถนำผลทั้งสอง ลักษณะที่เกิดขึ้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต่อการจัดการศึกษาได้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาไทย

การวัดผลและประเมินการเรียนรู้ด้านภาษา เป็นงานที่ยากซึ่งต้องการความเข้าใจที่ถูกต้องแท้จริงเกี่ยวกับการทำงานของภาษาและการพัฒนาทางภาษา ดังนั้น ผู้ปฏิบัติหน้าที่ วัดผล การเรียนรู้ด้านภาษา จำเป็นต้องเข้าใจหลักการของการเรียนรู้ภาษา สำนักทดสอบทางการศึกษาระดับชาคร (2546: 27-29) ได้เสนอแนวทางในการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาไทย ดังต่อไปนี้

1. ทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน คู มีความสำคัญเท่าๆ กัน และทักษะเหล่านี้มีความเกี่ยวเนื่องกัน และความก้าวหน้าของทักษะหนึ่ง จะมีผลต่อพัฒนาการทักษะอื่นๆ
2. ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาความสามารถทางภาษา เช่นเดียวกับ ทักษะการคิด ทักษะทางสังคม เมื่อผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาตามความต้องการที่แท้จริงของตนเอง และในสภาพการณ์จริงทั้งในบริบททางวิชาการ ในห้องเรียนและชุมชนที่กว้างออกไป
3. ผู้เรียนต้องเรียนรู้การใช้ภาษาพูด ภาษาเขียนอย่างถูกต้อง ด้วยการฝึกฝน มิใช่ การเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาแต่อย่างเดียว การเรียนการใช้ภาษาที่ประกอบด้วย ไวยากรณ์ การสะกด คำ และเครื่องหมายต่าง ๆ จะค่อย ๆ เพิ่มขึ้น เมื่อผู้เรียน ได้พัฒนาทักษะทางภาษาตนเอง
4. ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านขั้นตอนการพัฒนาทางภาษาเช่นเดียวกัน แต่จะต่างกัน ในจังหวะก้าว และวิธีการเรียนรู้
5. ภาษาและวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด หลักสูตรที่ให้ความสำคัญ ให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าของเชื้อชาติ วัฒนธรรม ภูมิหลังทางภาษา และความหลากหลายของ ภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเอง และกระตุ้น ให้ผู้เรียนเรียนรู้หลักการของการประเมินผลในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ

ประการแรก : การประเมินผลในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ จะต้องส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

ประการที่สอง : การประเมินผลจะต้องใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย

ประการที่สาม : การประเมินผลจะต้องมีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ และยุติธรรม การวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการประเมินผลการเรียน

หลังจากที่ผู้สอนกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว ผู้สอนจะต้องพิจารณา กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการเรียนรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าว ทั้งนี้ โดยพิจารณาองค์ประกอบสำคัญ ต่อไปนี้

1. ผลการเรียนรู้ที่ต้องการจากกิจกรรมการเรียนการสอน คืออะไร

ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการเรียนรู้ได้มาจากมาตรฐานการเรียนรู้ระดับต่าง ๆ ซึ่ง กำหนดไว้โดยครอบคลุมความรู้ ทักษะ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมต่าง ๆ ผลการเรียนรู้ที่ คาดหวัง จะนำไปสู่การเลือกวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ เช่น ผู้สอนกำหนดว่า ผล การเรียนรู้ที่ต้องการคือ ความสามารถในการเขียนบทความเพื่อโน้มน้าวชักชวน ผู้สอนจะต้อง เก็บรวบรวมตัวอย่างผลงานที่เคยมอบหมายให้ผู้เรียน ได้จัดทำเกี่ยวกับเรื่องนี้และประเมิน โดยเทียบ กันเกณฑ์ที่กำหนด ผลการประเมินจึงจะเที่ยงตรง เชื่อถือได้ แต่ถ้าผู้สอนใช้แบบทดสอบชนิด เลือกตอบในการเก็บรวบรวมข้อมูล ถือว่าผู้สอนใช้วิธีการ ไม่เหมาะสม

2. ความมุ่งหมายการประเมินคืออะไร และใครจะเป็นผู้นำผลการประเมิน ไปใช้

ความมุ่งหมายของการประเมิน และผู้จะนำผลการประเมิน ไปใช้ จะช่วยให้สามารถเลือก ใช้วิธีการ ประเมิน ได้เหมาะสม รวมทั้งสามารถกำหนดแนวทางในการรายงานผลการประเมินได้ การประเมิน เพื่อวินิจฉัยจุดเด่น-ด้อย ในการเรียน กับการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน มีความมุ่งหมายต่างกัน การประเมินเพื่อวินิจฉัย ต้องการข้อมูลเพื่อการปรับปรุงพัฒนาผู้เรียน ดังนั้น วิธีการประเมินจะมี ลักษณะที่มุ่งเน้นใน รายละเอียดทุกขั้นตอนแห่งการเรียนรู้เพื่อเป็นข้อมูลการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการ เรียนของผู้เรียน เหมาะที่จะนำมาใช้ระหว่างกระบวนการเรียนการสอน ส่วนการประเมินเพื่อตัดสิน ผลการเรียนจะเป็นการประเมินสรุปผลการเรียนทั้งหมด แนวทางการวัดจึงมีลักษณะที่นำมาเฉพาะ เป้าหมายหลักสำคัญที่จะแสดงภาพรวมเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน ตามความคาดหวังประเมิน เป็นต้น

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการเรียนของผู้เรียน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ถูกนำมาใช้ในการประเมิน โดยทั่วไป เช่น การสังเกต การตรวจงานหรือผลงาน การทดสอบความรู้ การตรวจสอบการปฏิบัติและการแสดงออก อย่างไรก็ตาม มีการนำเสนอแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยพิจารณาจากเป้าประสงค์ของการประเมินที่ เฉพาะเจาะจงในรายละเอียด เพื่อข้อมูลที่ี้จะสามารถนำมาใช้ประโยชน์ต่อการปรับปรุงพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง ดังนี้

1. การให้ตอบแบบทดสอบ ทั้งในลักษณะที่เป็นแบบเลือกคำตอบ ได้แก่ ข้อสอบ แบบเลือกตอบ ถูก-ผิด และข้อสอบชนิดให้ผู้สอบสร้างคำตอบ ได้แก่ เติมข้อความในช่องว่าง คำ ตอนนั้นเป็นประ โยค เป็นข้อความ เป็นแผนภูมิ

2. การดูจากผลงาน เช่น เรียงความ รายงานการวิจัย บันทึกประจำวัน รายงานการทดลอง บทละคร บทร้อยกรอง เพิ่มผลงาน เป็นต้น ผลงานจะเป็นสิ่งแสดงให้เห็นการนำความรู้ และทักษะไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้เรียน

3. คู่มือปฏิบัติ โดยผู้สอนสามารถสังเกตการณ์นำทักษะและความรู้ไปใช้โดยตรง ในสถานการณ์ที่ให้ปฏิบัติจริง วิธีการนี้ถูกนำไปใช้อย่างกว้างขวางในการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ มีระเบียบ ข้อบังคับ เช่น การร้องเพลง คนตรี พลศึกษา การโต้วาที การกล่าวสุนทรพจน์ ละครเวที

4. คู่มือการวัด วิธีการนี้จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้กระบวนการคิดของผู้เรียนมากกว่าที่จะดูผลงาน หรือปฏิบัติ ซึ่งจะทำให้กระบวนการคิดที่ผู้เรียนใช้วิธีการที่พบ ว่าครูผู้สอนใช้อยู่เป็นประจำในกระบวนการเรียนการสอน คือ การให้นักเรียนคิดดัง ๆ การตั้งคำถาม ให้นักเรียนตอบ โดยครูจะเป็นผู้สังเกตวิธีการคิดของผู้เรียน วิธีการเช่นนี้เป็นกระบวนการที่จะให้ข้อมูลเพื่อการวินิจฉัย และเป็นข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเหมาะกับการประเมินพัฒนาการด้านคุณธรรม จริยธรรม และลักษณะนิสัยจากแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินผลการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้น สามารถนำมาพิจารณากำหนดแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลทักษะทางภาษาได้ โดยการสังเกตผ่านพฤติกรรมการปฏิบัติต่าง ๆ เช่น การเล่าเรื่อง การให้คำชี้แจง การเล่าประสบการณ์ การร่วมกิจกรรมต่าง ๆ การปฏิสัมพันธ์กับกลุ่ม/บุคคล หากผลการเรียนรู้ที่ต้องการจากการเรียน คือ ความรู้ ความคิดเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษา การใช้ภาษา วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการประเมินที่เหมาะสม คือ การใช้ข้อสอบ ซึ่งอาจเป็นแบบเลือกตอบ หรือให้สร้างคำตอบ

การรายงานผลการประเมิน

วิธีการรายงานผลการประเมิน มีหลายลักษณะ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับลักษณะผลการเรียนรู้ที่ต้องการประเมิน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล จุดประสงค์ของการประเมินและผู้ใช้ข้อมูล ผลการประเมิน รูปแบบที่ใช้โดยทั่วไปขณะนี้ คือ

1. การรายงานในรูปคะแนน ได้แก่ คะแนนร้อยละ คะแนนรวม
2. ระดับผลการเรียน เป็นตัวอักษร ตัวเลข
3. มาตรฐานที่แสดงพัฒนาการ / ความสามารถในลักษณะ Rubric
4. รายงานโดยเขียนบอกเล่า
5. การให้ข้อคิดเห็น โดยการเขียน
6. การรายงานด้วยวาจา

การวัดและประเมินผลทักษะการอ่านภาษาไทย ต้องเน้นการวัดและประเมินผล ความสามารถของผู้เรียนอย่างรอบด้านและประเมินจากสิ่งที่ผู้เรียนปฏิบัติ (สุวรรณณี ยะหะกร: 98)

การประเมินผลต้องทำควบคู่ไปกับการสอน เน้นการนำผลการประเมินมาปรับปรุงการสอนของครู และแก้ไขปัญหานักเรียนให้ดีขึ้น เรียกลักษณะการประเมินนี้ว่า การประเมินสภาพจริง (authentic assessment)

3. วรรณกรรมพื้นบ้าน

วรรณกรรมพื้นบ้านหรือวรรณกรรมท้องถิ่น เป็นมรดกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นวิถีชีวิต และวัฒนธรรมของกลุ่มชนนั้นๆ ทั้งนี้เพราะวรรณกรรมเป็นเครื่องแสดงออกของสังคม วรรณกรรมชี้ให้เห็นถึงสังคมทั้งส่วนกว้างและส่วนลึก แสดงให้เห็นชีวิตในแง่มุมต่างๆ รวมทั้งความเจริญของสังคมหรือชาติบ้านเมือง วรรณกรรมบันทึกแนวความคิดสภาพความเป็นอยู่ จารีตประเพณี ความเชื่อค่านิยมต่างๆ ตลอดจนความต้องการของสังคมไว้เป็นหลักฐาน ในขณะที่ด้วยกันสังคมเป็นบ่อเกิดของวรรณกรรม เงื่อนไขและปัจจัยต่างๆ ของสังคมจึงส่งผลถึงรูปและเนื้อหาของวรรณกรรมลายลักษณ์

วรรณกรรมท้องถิ่น หมายถึง ข้อมูลทุกชนิดที่เป็นมรดกของท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งที่แสดงออกด้วยคำพูด ภาษา งานเขียน ซึ่งสืบทอดรักษากันมาช้านานภายในท้องถิ่นของตน

วรรณกรรมท้องถิ่นจะถ่ายทอดเรื่องราว ความเป็นอยู่ วัฒนธรรมคำสอน ความเชื่อ ฯลฯ จะเล่าต่อกันหรือบันทึกลงในวัสดุต่างๆ เช่น หนังสือใบลาน สมุดข่อย สมุดไทย ศิลาจารึก ผนังถ้ำ ฝาผนัง โบสถ์ วิหาร ฯลฯ ดังนั้น วรรณกรรมท้องถิ่น จึงมีทั้งที่เป็นลายลักษณ์อักษรและไม่เป็นลายลักษณ์อักษร

3.1 วรรณกรรมท้องถิ่นประเภทเพลงพื้นบ้าน

ประเภทของวรรณกรรมท้องถิ่น (ทวีศักดิ์ หงส์สาภินันท์ 2546: 215)

เรื่องราวในวรรณกรรมท้องถิ่นอาจจำแนกออกเป็น 7 ประเภท ดังนี้

1. นิทานพื้นบ้าน ตำนานบุคคล และสถานที่ ชาดกทางศาสนา
2. สำนวน โวหาร ภาษิต คำพังเพย คำเปรียบเทียบ
3. ปริศนาคำตอบ
4. เพลงพื้นบ้านต่างๆ เช่น เพลงกล่อมเด็ก เพลงการละเล่น เพลงเกี่ยวสาว
5. คำกล่าว คำสวดในพิธีกรรมต่างๆ ทั้งพิธีมงคลและพิธีอวมงคล
6. คำกล่าวในความเชื่อด้านโหราศาสตร์ ไสยศาสตร์ ดาราศาสตร์
7. ตำรายาสมุนไพร ตำรานวดแผนโบราณ ตำราการต่อสู้ด้วยมือเปล่าและอาวุธ ตำรา

พิชัยสงคราม

3.2 ความหมายของเพลงพื้นบ้าน

เพลงพื้นบ้าน คือ บทเพลงที่เกิดจากคนในท้องถิ่นต่าง ๆ คิดรูปแบบการร้อง การเล่น ขึ้น เป็นบทเพลงที่มีท่วงทำนอง ภาษาเรียบง่าย ไม่ซับซ้อน มุ่งความสนุกสนานรื่นเริง ใช้เล่นกันในโอกาสต่าง ๆ เช่น สงกรานต์ ครุฑจีน ลอยกระทงไหว้พระประจำปี หรือแม้กระทั่งในโอกาสที่ได้มาช่วยกันทำงาน ร่วมมือร่วมใจเพื่อทำงานอย่างหนึ่งอย่างใด เช่น เกี่ยวข้าว นวดข้าว เป็นต้น เพลงพื้นบ้าน คือ บทร้อยกรองและดนตรีของชาวบ้านซึ่งสืบทอดกันมาด้วยวิธีมุขปาฐะ แบ่งตามจุดประสงค์ในการร้องได้ 8 ประเภท ได้แก่ เพลงกล่อมเด็ก เพลงปลอบเด็ก เพลงเด็กร้องเล่น เพลงประกอบการละเล่นของเด็ก เพลงปฏิพากย์ เพลงร้องรำพัน เพลงประกอบการละเล่นของผู้ใหญ่ และเพลงประกอบพิธีกรรม ได้แก่ (สุกัญญา ภัทรราชย์ 2532: 338)

เพลงพื้นบ้านที่นิยมร้องและเล่นในภาคใต้ ได้แก่ (กรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น พัทลุงศึกษา 2551: 208)

1. เพลงกล่อมเด็ก ในภาคใต้มีชื่อเรียกแตกต่างกันไปตามท้องถิ่น เช่น เพลงร้องเรือ เพลงน่องนอน เพลงชาน้อง เนื้อหาอาจมีหลายลักษณะ เช่น ขับกล่อมให้เด็กนอน ให้ความรู้ ความคิด ปลุกฝังคุณธรรมแก่เยาวชน ปกป้องรักษาปัทสถานของสังคมให้ความบันเทิง ปกป้องสิทธิและหน้าที่ เป็นต้น การร้องเกริ่น และทำนองการขับร้องมีลักษณะพิเศษ ไปจากเพลงพื้นบ้านชนิดอื่น ๆ คือ วรรคแรกของบท มีคำขึ้นต้น ฮา เอ๊ย หรือ ฮา เหนอ ต่อไปจะเป็นคำบอกชื่อเรื่องหรือสิ่งที่กล่าวถึงเพื่อร้องเกริ่นขึ้นเป็นวรรคนำแล้วเอนตามด้วยคำว่า เหนอ มีตัวอย่างดังนี้

เพลงนกแอ่น

ฮา..เหนอ	นกแอ่นเหนอชื่อนางนกแอ่น
บินสูงบินแสน	ทำรังเกาะสี่เกาะห้า
ตีแม่หมันให้ตาย	เอารังไปขายเป็นสินค้า
ทำรังเกาะสี่เกาะห้า	สินค้านางนก..เอ๊ย..เหนอ..แอ่น

เพลงพระรถ

ฮา..เหนอ พระรถเหนอ	กำสรดไม่ใครออกจากห้อง
เหลียวหลัง ไปสั่งน้อง	น้ำเนตรพระทองลงหลังไหล
ฉวยได้ไม้กำพดกับหน่วยตา	ขึ้นทรงม้าอาชาไนย
พระรถนั้นไซ้	หลับหลังสั่งนวล..เอ๊ย..เหนอ..น้อง

2. เพลงปลอบเด็ก คือเพลงที่ปลอบเมื่อเด็กหิวนม หรือ ไม่สบาย เพื่อไม่ให้เด็กร้องงอแง มีตัวอย่างดังนี้

โหยนพวบ

ล็กลูกบวบของน้ำเนตรชัย

ลักเมื่อใด (เมื่อ) ใด

ลักเมื่อคืนวา

บค (สบถ) เสียคำ

ฟ้าผ่ากูเค้

3. เพลงการประกอบการเล่นของเด็ก เช่น

การเล่นเชือก

ลิง ลิง นั่งซุกหัวขิง อยู่ป่าหญ้าคา

พอเห็นคนมา ทำตาถูหลิบ กูหลิบ กูหลิบ

4. เพลงบอก คือชื่อของเพลงบอกจะมาจากอะไร ไม่มีหลักฐานแน่นอนแต่เชื่อว่าเป็นเพลงที่ใช้ร้องบอกกล่าวให้ชาวบ้านทราบข่าวต่างๆ มักเล่นในงานสงกรานต์ งานประจำปี

งานขึ้นบ้านใหม่ งานศพ และงานบุญต่างๆ บางครั้งมีการจัดประชันเพลงบอกด้วย คณะเพลงบอกประกอบด้วยแม่เพลง 1 คน ส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย ผู้ช่วยร้องรับร้องเสริมเรียกว่าลูกคู่ 3-4 คน เครื่องดนตรี มีฉิ่ง เพียงอย่างเดียว ตัวอย่างดังนี้

แม่เพลง : มาถึงปากประตูแล้วหยุดอยู่พร้อม

ลูกคู่ : เอ้-วา-เห หยุดอยู่พร้อม

แม่เพลง : ถึงปากประตูแล้วหยุดอยู่พร้อม

ลูกคู่ : ว่าทอยจ้า ซ้ำ เหน อยู่พร้อม

แม่เพลง : นอบน้อมหัดถ้ตั้งขึ้นเหนือเศียร

ลูกคู่ : ตั้งขึ้นเหนือเศียร นอบน้อมหัดถ้ตั้งขึ้นเหนือเศียร

อุดม รุ่งเรืองศรี (2542: 4746-4757) ได้กล่าวถึงเพลงกล่อมเด็กและเพลงร้องเล่นภาคเหนือ ซึ่งเป็นงานเขียนที่ขยายขอบเขตขึ้นจากข้อมูลหลักที่เป็นผลมาจากการทำงานร่วมกับคณะทำงานจากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ โดยมีศาสตราจารย์คุณหญิงแม่นมาศ ชวลิต เป็นประธานคณะทำงานจากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ซึ่งอาจารย์กุลวดี เจริญศรี และผู้เรียบเรียงเป็นกรรมการ โดยประสงค์ที่จะสอบค้นหาเพลงกล่อมเด็กและเพลงที่เด็กใช้ร้องเล่นในภาคเหนือ

1. ประวัติความเป็นมาของเพลงกล่อมเด็กและเพลงร้องเล่นภาคเหนือ เพลงกล่อมเด็กและเพลงร้องเล่นภาคเหนือ คือในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน พะเยา และแม่ฮ่องสอนมีปรากฏอยู่ในวัฒนธรรมพื้นบ้านเนิ่นนานแล้ว เพียงแต่ไม่ปรากฏหลักฐานยืนยันถึงช่วงเวลา เพลงเหล่านั้นประเพณีความเชื่อที่เก่าแก่และมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับคนไทยเผ่าอื่น ได้ด้วย ปัจจุบันนี้เห็นได้ว่าผู้ที่พอจะรู้เรื่องเพลงกล่อมเด็กและเพลงร้องเล่นเหล่านั้นมักจะมีไม่น้อยกว่า 50 ปี และจำนวนผู้รู้ดังกล่าวก็นับวันจะลดน้อยลงตามลำดับ

2. ลักษณะของเพลงกล่อมเด็กและเพลงร้องเล่น

2.1 ฉันทลักษณ์

ฉันทลักษณ์ของเพลงกล่อมเด็กและเพลงร้องเล่นภาคเหนือ มีลักษณะร่วมกับเพลงลักษณะเดียวกันในกลุ่มชนเผ่าไทย ซึ่งอาจนับได้ว่าเป็นลักษณะสากลก็ได้ กล่าวคือบทเพลงเหล่านั้นจะไม่มีกำหนัดความยาวที่แน่นอน ความยาวของบทเพลงขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่พรรณนา โดยปกติเพลงเหล่านั้นจะแบ่งเป็นวรรค เพื่อให้สะดวกต่อการขับขาน และโดยทั่วไปมักจะมีความยาววรรคละ 4 คำ ที่น่าสังเกตก็คือในการส่งสัมผัสนั้น มักเป็นการสัมผัสเสียงสระหรือเสียงวรรณยุกต์ และไม่เคร่งครัดที่จะต้องส่งสัมผัสกันด้วยเสียงตัวสะกดหรือตัวสะกด

2.2 ทำนอง

ท่วงทำนองในการขับขานเพลงกล่อมเด็กและเพลงร้องเล่นนี้ อาจจัดเป็นสองประการใหญ่ๆ คือ

ก. ทำนองอื้อ เป็นทำนองที่มาจากเสียงซึ่งเปล่งเสียงหึ่งออกทางจมูก ให้มีเสียงสูงต่ำตามต้องการ ใช้เปล่งประกอบการขับเพลง นิยมใช้กับเพลงกล่อมเด็ก และทำนองอื้อนี้อาจจะแยกได้เป็นสองแบบ คือการอื้อแบบง่ายตามที่ชาวบ้านทั่วไปพอจะขับได้ และการอื้อแบบที่ใช้ทำนองธรรมชาติ หรือความเชื่อชาตเฉพาะตนในการขับทำนองเทศนาแบบล้านนาประกอบ

ข. ทำนองร่ำ (ฮ่ำ) คือทำนองที่ขับขานบทเพลงตามจังหวะ โดยเอื้อนเสียงทอดยาวที่พยางค์สุดท้ายของวรรค และเปล่งเสียงขึ้นลงตามระดับสูงต่ำของเสียงวรรณยุกต์ก. ทำนองร่วมสมัย คือจะมีการขับเพลงตามสมัยนิยมซึ่งในยุคก่อนอาจขับจ้อย หรือขอแบบต่างๆ ซึ่งเป็นที่นิยมกันในขณะนั้น และยุคปัจจุบันอาจขับเพลง ซึ่งเป็นที่นิยมกันอยู่เป็นเพลงกล่อมเด็กก็ได้

2.3 จุดมุ่งหมาย

เพลงกล่อมเด็ก มีจุดประสงค์คือ

ก. เพื่อให้เด็กได้รับรู้ถึงความรักของผู้กล่อมอันสัมผัสได้จากกระแสเสียงที่ฟังดูอ่อนโยนและนุ่มนวล

ข. เพื่อให้เด็กหลับด้วยการประโลมให้เพลินใจ

ค. เพื่อให้เด็กหลับด้วยการขู่ให้หวาดกลัว

เพลงร้องเล่นของเด็ก มีจุดประสงค์คือ

ก. เพื่อให้เด็กได้ฝึกการออกเสียงและการขับร้องจากเพลงที่มีทำนองสนุกสนาน

ข. เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ถึงสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวและสิ่งที่อยู่ในจินตนาการ

2.4 ความเปลี่ยนแปลงของเพลงกล่อมเด็กและเพลงร้องเล่น

เพลงกล่อมเด็กและเพลงร้องของภาคเหนือซึ่งเป็นมรดกที่สร้างขึ้นจากวัฒนธรรมพื้นบ้านที่เรียบง่ายและตรงไปตรงมาทั้งในแง่คิดและการแสดงออก เมื่อเผชิญกับวัฒนธรรมวัตถุแบบปัจจุบันแล้ว ทำให้เพลงเด็กดังกล่าวเสื่อมความนิยมลงทั้งด้านบทบาทการใช้งานและความรู้ที่

ถูกต้องต่อทั้งเนื้อเรื่องและทำนองของเพลงเหล่านั้น จนทำให้เกิดความวิตกกังวลว่าทั้งเพลงกล่อมเด็ก และเพลงร้องเล่นเหล่านั้นจะสูญหายไปในที่สุด

3. การนำเพลงกล่อมเด็กและเพลงร้องเล่น ไปใช้

การนำเพลงกล่อมเด็กและเพลงร้องเล่นภาคเหนือ ไปใช้นั้นเป็นไปอย่างไม่แพร่หลาย ทั้งนี้อาจมีเด็กตามหมู่บ้านบางแห่งที่ร้องเพลงเล่นอยู่บ้างหรืออาจมีแม่เฒ่าบางท่านที่ร้องเพลงกล่อมหลานเท่านั้น หากจะมีการนำเพลงกล่อมเด็กและเพลงร้องเล่นมาใช้แล้ว อาจดำเนินได้ดังนี้

- 1) รวบรวมเพลงกล่อมเด็กและเพลงร้องเล่นจากแหล่งต่างๆ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องแล้วเผยแพร่เพลงเหล่านั้นในรูปแบบของเอกสาร
- 2) ส่งเสริมให้ใช้เพลงกล่อมเด็กและเพลงร้องเล่นอย่างกว้างขวาง เช่น อาจจัดทำเทปกลับของเพลงเหล่านั้นเพื่อใช้ใน โรงเรียนอนุบาล หรือทำหนังสือภาพ เป็นต้น
- 3) ร่วมมือกับสื่อมวลชนแขนงต่างๆ ในการเผยแพร่เพลงกล่อมเด็กและเพลงร้องเล่น
- 4) จัดประกวดเพลงกล่อมเด็กและเพลงร้องเล่นทั้งแบบเก่าและที่แต่งขึ้นใหม่ สรุปลักษณะของเพลงกล่อมเด็กและเพลงร้องเล่นภาคเหนือ
 1. มีฉันทลักษณ์ที่ไม่ตายตัว ความยาวไม่แน่นอน และมีการส่งสัมผัสที่ไม่เคร่งครัด ซึ่งเป็นไปตามลักษณะของวรรณกรรม มุขปาฐะทั่วไป
 2. ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยแท้ที่เรียบง่ายและตรงไปตรงมา
 3. มีการกรอຍและการเพิ่มของคำและเนื้อหาในเพลง
 4. เนื้อหาของเพลงมักกล่าวถึงสภาพแวดล้อมทั้งในธรรมชาติและในสังคมอย่างตรงไปตรงมา โดยมีอารมณ์หลักคือแสดงความรักและห่วงใย มักไม่มีอารมณ์เศร้า เสียใจ โกรธเคืองหรือเพื่อฝัน
5. เนื้อหาของเพลงชัดเจนและตรงไปตรงมาคือ เพลงกล่อมเด็กก็จะมุ่งชักจูงให้เด็กหลับ ส่วนเพลงร้องเล่น ก็จะกล่าวถึงเรื่องที่สนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่นิยมเรื่องนิยาย นิทานหรือชาดก
6. เพลงกล่อมเด็ก สามารถจำแนกตามคำขึ้นต้นของเนื้อร้องได้ 12 แบบ ส่วนเพลงร้องเล่น อาจจำแนกตามคำขึ้นต้นของเนื้อร้องได้ 4 แบบ
7. บางเพลงเมื่อสืบจากภาษาและเนื้อหาแล้วอาจสันนิษฐานได้ว่ามีอายุประมาณ 80

8. เพลงกล่อมเด็กและเพลงเด็กร้องเล่นนี้ เมื่อดูจากปริมาณแล้วเห็นว่าเป็นเพลงที่ใช้ อ้อ คือเพลงที่ใช้ขับกล่อมให้เด็กหลับ และเพลงสีกซุงซา หรือเพลงที่เด็กใช้ประกอบการเล่นชิงช้า โดยที่มีเพลงเด็กเล่นเพียงไม่กี่เพลง แต่ต่อมาแล้วเห็นว่ามีการใช้เพลงต่างๆ ร่วมสมัยเป็นเพลงเด็กได้ด้วย โดยไม่จำกัดทั้งนี้ได้นำเพลงของเด็กมาแสดงไว้เพื่อการศึกษา ดังนี้

ก. เพลงกล่อมเด็ก

เพลงกล่อมเด็กที่มักเรียกเพลงอ้อ หรืออ้อซาซา (อ่าน “อ้อ จา จา”) คำว่า “อ้อ” หมายถึง เพลงที่ขับ โดยมีการ “อ้อ” คือส่งเสียงทิ้งจากลำคอให้ดังออกมาทางจมูกและมักจะทอดเสียงท้ายว่า ซา หรือ ซาซา เป็นทำนองต่างๆ ไป เพื่อให้เกิดเสียงนุ่มนวล ซึ่งถือว่าสามารถชวนให้เด็กหลับได้ง่าย (ซา นอกจากแปลว่าหอบและยังแปลว่ากล่อมหรือขับกล่อม ได้อีกด้วย)

ข. เพลงสีกก้องกอ (อ่าน “สีกก้องกอ”) เพลงสีกก้องกอ เป็นเพลงที่ใช้ประกอบการเล่นกับเด็กโดยเฉพาะเด็กทารก โดยมากฝ่ายพ่อจะเป็นผู้ใช้ ซึ่งพ่อจะนอนหงายแล้วอ้อเข้าพับเข้า ให้เด็กนั่งอยู่บนหลังเท้าแล้วกอดเข้าพอไว้ ขณะที่พ่อร้องเพลงสีกก้องกอไปแต่ละวรรคนั้น พ่อจะยกขาขึ้นลงไปเรื่อยๆ จนถึงวรรคสุดท้ายที่ว่า ตะล่อมพมพ่า ทั้งพ่อทั้ง ลูกมักจะล้มลง ไปด้วยกัน

ค. เพลงเล่นชิงช้า

เพลงเล่นชิงช้า หรือ เพลงสีกซุงซา (อ่าน “สีกซุงซา”) เป็นจังหวะตามการไกวชิงช้า เพลงในกลุ่มนี้พบว่ามีอยู่ เป็นเพลงที่เด็กหรือใช้กับเด็กในขณะไกวชิงช้า ทั้งนี้เด็กที่โตหลายเพลง เช่น แล้วมักจะนั่งบนแป้นชิงช้าแล้วได้ไป-กลับพร้อมกับขับเพลง

ง. เพลงเด็กร้องเล่นเพลงในประเภทที่ให้เด็กใช้ร้องเล่นนี้อาจร้องเล่นยามว่าง หรือ อาจใช้ร้องประกอบการเล่นชิงช้าก็ได้

จ. เพลงสำหรับเล่นจ้ำจี้เพลงสำหรับเล่นจ้ำจี้ เป็นเพลงที่ใช้เพื่อค้นหาผู้มาทำการบางอย่าง เช่น ปิดตาเพื่อเล่นซ่อนหา เป็นต้น เช่น

1. ปู่พงข้ามท่งข้ามนา ตีกลองปฐา เอาอีพาออกก่อน

2. ปะเป็มโบพลู คนใดมาชู เอามือออกก่อนเมื่อเหลือสองคนสุดท้ายแล้ว ก็มักจะร้องว่า “สองคนพี่น้อง กินเข้ากับเกลือ คนใดเหลือ คนนั้นได้อู่ม”

ฉ. เพลงสำหรับร้องยั่ว

เพลงสำหรับร้องยั่วนี้ จะเลือกใช้ตามเหมาะสม เช่น ยั่วคนพินหลอ เป็นต้น

3.3 ประเภทของเพลงพื้นบ้าน

เพลงพื้นบ้าน โดยทั่วไปนั้น มีอยู่ด้วยกันหลายชนิด พอจะแยกประเภทได้ดังนี้ คือแบ่งตามผู้เล่นได้ 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. เพลงเด็ก

2. เพลงผู้ใหญ่

1. เพลงเด็ก จำแนกย่อย ๆ ได้ 4 ประเภท ดังนี้

1.1 เพลงร้องเล่น เช่น โยกเยกเย, ฝนตกแดดออก นกกระจอกเข้ารัง

1.2 เพลงหยอกล้อ เช่น ผมงูก, ผมม่า, ผมเบีย, ผมเกลละ

1.3 เพลงขู่ ปรลอบ เช่น แม่ใครมา น้ำตาใครไหล, จันทรเจ้าขา, แต่ข้าแต่

เขาแห่ขายมา

1.4 เพลงประกอบการเล่น เช่น จำจิมะเขือเปราะ, รี รี ข้าวสาร, มอญซ่อนผ้า

2. เพลงผู้ใหญ่ แบ่งเป็น 6 ประเภท คือ

2.1 เพลงกล่อมเด็ก เช่น กาเหว่าเอ๋ย, พ่อเนื้อเย็น

2.2 เพลงปฏิพากย์ เช่น เพลงฉ่อย, เพลงร่ำวง ซึ่งเพลงปฏิพากย์นี้ต่อมาวิวัฒนาการมาเป็นเพลงลูกทุ่งนั่นเอง

2.3 เพลงประกอบการเล่น เช่น รำโทน (ต่อมาคือรำวง), ลูกช่วง, เข้าผี, มอญซ่อนผ้า

2.4 เพลงประกอบพิธี เช่น ทำขวัญนาค, แห่นาค, ทำขวัญจุก, แห่นางแมว

2.5 เพลงเกี่ยวกับอาชีพ เดินกำรำเคียว

2.6 เพลงแข่งขัน ส่วนใหญ่คือปฏิพากย์

3.4 ลักษณะของเพลงพื้นบ้าน

ส่วนมากเป็นการเกี่ยวพาราตี หรือการซักถามโต้ตอบกัน ความเด่นของเพลงพื้นบ้านอยู่ที่ความไพเราะ การมหรือด้อยคำง่าย ๆ แต่มีความหมาย กินใจ ใช้ไหวพริบปฏิภาณในการร้องโต้ตอบกัน เพลงพื้นบ้านส่วนใหญ่จะมีเนื้อร้อง และทำนองง่าย ๆ ร้องเล่นได้ไม่ยาก ฟังไม่นานก็สามารถร้องเล่นตามได้ การเล่นเพลงชาวบ้าน จะเล่นกัน ตามลานบ้าน ลานวัด ท้องนา ตามลำน้ำ แล้วแต่โอกาสในการเล่นเพลง เครื่องดนตรี ที่ใช้เป็นเพียงเครื่องประกอบจังหวะ เช่น ฉิ่ง กรับ กลอง หรือเครื่องดนตรี ที่ประดิษฐ์ขึ้นเองบางทีก็ไม่มีเลยใช้การปรบมือประกอบจังหวะสิ่งสำคัญในการร้องเพลงชาวบ้านอีกอย่างก็คือ ลูกคู่ที่ร้องรับ ร้องกระทู้ หรือร้องสอดเพลง ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสนุกสนานครึกครื้นยิ่งขึ้น

3.5 คุณค่าของเพลงพื้นบ้าน

เพลงพื้นเมืองเป็นมรดกทางวรรณกรรม ชาวบ้านนิรนามได้แต่งเพลงของเขาขึ้น บทเพลงนี้อาจจะมาจากความเป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอนและความอยู่ไม่สุขของปาก แต่บังเอิญ หรือบางทีไม่ใช่บังเอิญ เพลงของเขา ไพเราะและกินใจชาวบ้านคนอื่น ๆ ด้วย ดังนั้นเพลงดังกล่าวจึงได้แพร่กระจายออกไปเรื่อยๆ และในที่สุด ไม่มีใครรู้ว่าใครเป็นคนแต่งเพลงบทนั้น และแต่งเมื่อใด

เพลงพื้นเมืองถูกร้อยกรองขึ้นด้วยคำที่เรียบง่ายแต่กินใจเกินความ สิ่งนี้เองที่ทำให้เพลงพื้นเมืองมีค่า เพราะนั่นเป็นศิลปะอย่างหนึ่งอย่างแท้จริง เพลงพื้นบ้านมีคุณค่าอย่างมากมาซึ่งสำคัญคือให้ความบันเทิงสนุกสนาน มีน้ำใจ สามัคคี ในการทำงานช่วยเหลือกัน สะท้อนวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต การแต่งกาย ฯลฯ และเป็นการปลูกฝัง ฝึกเด็กให้ครบองค์สี่ คือ ส่งเสริมให้เด็กมีกำลังกายแข็งแรง ส่งเสริมให้เด็กมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีไหวพริบปฏิภาณดีในการแก้ปัญหา ส่งเสริมให้เด็กมีจิตใจงาม มีคุณธรรมประจำใจ รู้จักปฏิบัติตนต่อส่วนรวมในสังคม การปลูกฝังให้ประชาชน พลเมืองของประเทศ เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยคุณสมบัติทั้ง 4 ประการนี้ ต้องปูพื้นรากฐานกันตั้งแต่เยาว์วัย และค่อยเป็นค่อยไปที่ละน้อยจึงจะซึมซาบ จนกลายเป็นนิสัย สมัยนี้วิทยาศาสตร์เจริญขึ้น ผลกระทบทางวิทยาศาสตร์ทำให้วิถีชีวิตของคนเราเปลี่ยนแปลงไปมาก ความเจริญทางวิทยาศาสตร์มีมากเพียงไร วัตถุนิยมก็ตามมา วัตถุนิยมเจริญขึ้น ความเจริญทางจิตใจก็น้อยลง เป็นผลให้ความมั่นคงของประเทศได้รับความกระทบกระเทือนไปด้วยอย่างแน่นอน ดังนั้นเราจึงควรช่วยกันปลูกฝัง อนุรักษ์สืบสานให้ดำรงอยู่อย่างยั่งยืนสืบไป

สรุปได้ว่าคุณค่าของเพลงพื้นบ้าน เพลงพื้นบ้านเป็นงานของชาวบ้านซึ่งถ่ายทอดมาโดยการเล่าจากปากต่อปาก อาศัยการฟังและการจดจำ ไม่มีการจดบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ข้อที่น่าสังเกตก็คือ ไม่ว่าเพลงพื้นบ้านจะสืบทอดมาตามประเพณี มุขปาฐะดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้มีได้หมายความว่า เพลงทุกเพลงจะมีต้นกำเนิดโดยชาวบ้านหรือการร้องปากเปล่าเท่านั้น ชาวบ้านอาจได้รับเพลงบางเพลงมาจากชาวเมือง แต่เมื่อผ่านการถ่ายทอดโดยการร้องปากเปล่า และการท่องจำนานๆ เข้าก็กลายเป็นเพลงชาวบ้านไป เช่นเดียวกับกรณีของเพลงรำโทน ที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ก็เป็นอีกลักษณะหนึ่ง ที่ได้ผสมผสานระหว่างท่วงทำนองแบบท้องถิ่น แต่มีลีลาการดำเนินทำนองที่เป็นแบบพื้นเมือง

4. เพลงกล่อมเด็ก

เพลงกล่อมเด็กมีมาตั้งแต่สมัยโบราณกาลแล้ว แม่ในสมัยก่อนนิยมร้องเพลงให้ลูกได้หลับอย่างสบาย แต่เพลงกล่อมเด็กเริ่มจะสูญหาย กำลังหายากเหมือนดั่งคนคนหน้าแล้งจะไม่ได้ยินเสียงเห่กล่อมและภาพแม่เฝ้าเปลลูกอีกแล้ว บทเพลงเห่กล่อมถูกทอดทิ้งให้ละลายหายสูญไป ควรที่อนุชนรุ่นเราและคุณแม่ ๆ ทั้งหลายจะต้องช่วยกันอนุรักษ์สืบไป เพลงกล่อมเด็กนั้น นอกจากจะทำให้เด็กเพลินและหลับไปแล้ว ยังได้สะท้อนให้เห็นชีวิต ความเป็นอยู่ ความเชื่อบนธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนคตินิยม อันจะปลูกฝังลงไป ในลูกหลานอีกด้วย ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของเพลงกล่อมเด็กของไทยก็คือ เป็นบทร้อยกรองสั้น ๆ บทหนึ่ง ๆ อาจจะมีตั้งแต่ 4

วรรค, 6 วรรค ไปจนถึง 8 วรรค หรือมากกว่านั้น มีสัมผัส คล้องจองกัน ไม่กำหนดตายตัว จำนวนคำในแต่ละวรรคก็ไม่จำกัดแน่นอน อาจมี 4 - 8 คำก็ได้ ผู้แต่งกล่อมก็มักจะใช้ทำนองที่ทอดเสียงซ้ำ ๆ เย็น ๆ เพื่อให้ฟังเพลินจนหลับ เนื้อร้องในเพลงกล่อมเด็กอาจจะจำแนกออกตามลักษณะในการใช้ร้องแก่กล่อมได้ คือ พวกที่ต้องการใช้เพื่อแห่กล่อมให้เด็กเพลิน ปลอดภัย ปลอดภัยกับเนื้อร้องพวกที่มี ความหมายเป็นการจู้ หรือหลอกซึ่งเป็นขั้นที่สอง เพราะเด็กอาจร้องกวนไม่ยอมนอน ส่วนที่ นอกเหนือจากนี้ก็เป็นเนื้อร้องประเภทที่ผู้กล่อมอาจจะระบายความในใจ อบรมสั่งสอนเด็กทางอ้อม บางทีก็อาจจะเป็นการสอน เขาเย็บเสียดสีให้คนโต ๆ อื่น ๆ ฟังก็ได้ หรืออาจจะเป็นคติธรรม ที่เป็นปริศนาใช้สอนใจคนได้ทุกระดับ และยังมีเนื้อเพลงกล่อมเด็กที่เนื้อร้องได้รับอิทธิพลจากนิทาน หรือวรรณคดีต่าง ๆ (<http://www.oknation.net/blog/print.php?id=548614>)

เพลงกล่อมเด็กภาคเหนือ

อ้อ อ้อ อ้อ จา จา กลับสองคำ

แม่มัน ไปนานอกบ้าน ไปเก็บข่าลูกสักมาใส่ส้า

มาเก็บข่าเขี้ยวมาใส่กรวย อ้อ อ้อ อ้อ จา จา

นอนเหยยลูกเนื้อ กลับคำไปอ้วยช่วย

หันโผมาขายกล้วย บ้องจิชื้อหื้อกิน

แม่เจ้าไปใส่ เป็นจิมกไข่มาหา แม่เจ้าไปนา

เป็นจิมกไข่ป่ามาป้อน แม่เจ้ามาฮอดแล้ว จึงค่อยตื่นกินนม

อ้อ อ้อ แม่เอ่อนอน นอนในอุ้งสายคอน จายอย่าให้ นอนไห้จั้งกันหลี่

อ้อ อ้อ เจ้าจงนอน นอนในเปลสายหย่อน นอน นอน จายเอ่อนอน

หลับตาอย่าให้ นอนไห้จั้งกันหลี่

นอน นอนสา กลับคำเนื้อน่อง เขามาขายของ แม่สิชื้อ ไปदान เขามาขายอาน

แม่สิชื้อหื้อเจ้า แมวโพงเข้า คำหลวงหม่าว

อ้อเอี้ยเหย ไก่กินข้าวยังงาน ฟานกินน้ำยังท่า จักก่าหวิหวิ อ้อสัวแขงแวง

อ้อเอ่นแขงเงา นกเขาคาปีก นกสะหลีกสองหาง นายางหวานกล้า

ป่าหญาลือบเลียบ สาวกันแต่บ แม่ฮ้างกันกึ่ง

อ้อเอี้ยเหย หมูมึงออกคอก ไส้มันออก ยาวศอกยาววา

หลับเหยเตอะนา ถ้าแม่มึงมาค้อยตื่น

ไฟปู่ไฟปวง ไฟควงไฟดาว ผ่อเนื้อสาว แม่เฮือนต่างก้าน

สาวจี้คร้านล่น ไปฮิมคร้ว

เป็นมีผิวเป็นเอาไว้หย้อง ล่นไปฮิมจ้อง กับแม่กำเคือน ลงเฮือนไป

ลูกเป็นให้ สาวซีไร่ นุ่งชิ้นคำเขียว
นุ่งชิ้นคำแห้ว จี๊ดเบ็งเต้เต้ นุ่งชิ้นยอดไหมคำ

4.1 ความหมายของเพลงกล่อมเด็ก

ความหมายของเพลงกล่อมเด็ก เพลงกล่อมเด็กเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นความเชื่อค่านิยมของคนในท้องถิ่นต่าง ๆ คนทุกชาติทุกภาษาในโลกมีบทเพลงกล่อมเด็กด้วยกันทั้งนั้น สันนิษฐานว่าเพลงกล่อมเด็กมีวิวัฒนาการจากการเล่านิทาน ให้เด็กฟังก่อนนอน ดังนั้น เพลงกล่อมเด็กบางเพลงจึงมีลักษณะเนื้อร้องที่เป็นเรื่องเป็นราว เช่น จันทร โครพ ไชยเชษฐ พระรตเสน เป็นต้น การที่ต้องมีเพลงกล่อมเด็กก็เพื่อให้เด็กเกิดความเพลิดเพลิน หลับง่าย เกิดความอบอุ่นใจ เป็นเพลงที่มีเนื้อความสั้น ๆ ร้องง่าย ชาวบ้านในอดีตมักร้องกันได้ เนื่องจากได้ยิน ได้ฟังมาตั้งแต่เกิด คือได้ฟังพ่อแม่ร้องกล่อมตนเอง น้อง หลาน ฯลฯ เมื่อมีลูกก็มักร้องกล่อมลูก จึงเป็นเพลงที่ร้องกันได้เป็นส่วนมาก เราจึงพบว่าเพลงกล่อมเด็กมีอยู่ทุกภูมิภาคของไทย และเป็นวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงดูเด็กในสังคมไทย ซึ่งหากศึกษาจะพบว่า (http://203.172.208.244/web/stu02/site5_2/page4.htm)

1. เพลงกล่อมเด็กมีหน้าที่กล่อมให้เด็กหลับโดยตรง ดังนั้นจึงเป็นเพลงที่มีทำนองฟังสบาย แสดงความรักใคร่ห่วงใยของผู้ใหญ่ที่มีต่อเด็ก

2. เพลงกล่อมเด็กมีหน้าที่แอบแฝงหลายประการ อาทิ

2.1 การสอนภาษา เพื่อให้เด็กออกเสียงต่าง ๆ ได้โดยการหัดเลียนเสียง และออกเสียงต่าง ๆ ได้เร็วขึ้น

2.2 ถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ ได้แก่ เรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติ การดำเนินชีวิต การทำมาหากินของสังคมตนเอง การสร้างค่านิยมต่าง ๆ รวมทั้งการระบายอารมณ์และความในใจของผู้ร้อง นอกจากนี้พบว่า ส่วนมากแล้วเพลงกล่อมเด็ก มักมีใจความแสดงถึงความรักใคร่ห่วงใยลูก ซึ่งความรักและความห่วงใยนี้ แสดงออกมาในรูปของการทะนุถนอมกล่อมเกลี้ยงเกลาเด็กไว้ไว้ใกล้ตัว บทเพลงกล่อมเด็กจึงเป็นบทเพลงที่แสดงอารมณ์ ความรักความผูกพันระหว่างแม่-ลูก ซึ่งแต่ละบทมักแสดงถึงความรักความอาทร ทะนุถนอม ที่แม่มีต่อลูกอย่างซาบซึ้ง ตัวอย่างเพลงกล่อมเด็ก

นกเขาขัน

นกเขาเอ๋ย ขันแต่เช้า ไปจนเย็น

ขันไปให้ดั่งแม่จะฟังเสียงเล่น นือเย็นเจ้าคนเดียวเอ๋ย

กาเหว่า

กาเหว่าเอ๋ย ไซ้ให้แม่กาฟัก แม่กาหลงรัก คิดว่าลูกในอุทร

คาบข้าวมาเผื่อ คาบเหยื่อมาป้อน ปีกหางเจ้ายังอ่อน สอนร้อนสอนบิน
 แม่กาพาไปกิน ที่ปากน้ำแม่คงคา ดินเหยียบสาหร่าย ปากก็ใช้หาปลา
 กินกึ่งกินกึ่ง กินหอยกระพงแมงดา กินแล้วบินมา จับต้นหว้าโพธิ์ทอง
 นายพรานเห็นเข้า เข้มเขี่ยมมองมอง ยกปืนขึ้นส่อง หมายถึงแม่กาคำ
 ตัวหนึ่งว่าจะตัม ตัวหนึ่งว่าจะฆ่า แม่กาคาคำ แสนระกำใจเอย

วัดโบสถ์

วัดเอ๋ยวัด โบสถ์ มีต้นข้าวโพดสาทิ

ลูกเขยคกยาก แม่ยายก็พรากเอาตัวหนี

ข้าวโพดสาทิ ค่อแต่นี้จะ โรยรา

นอนไปเถิด

นอนไปเถิดแม่จะกล่อม นวลละม่อมแม่จะไกว

ทองคำแม่อย่ารำให้ สายสุดใจเจ้าแม่เอย

เจ้าเนื้อละมุน

เจ้าเนื้อละมุนเอย เจ้าเนื้ออุ่นเหมือนสำลี

แม่มิให้ผู้ใดต้อง เนื้อเจ้าจะหอมองศรี

ทองดีเจ้าคนเดียวเอย

เจ้าเนื้ออ่อน

เจ้าเนื้ออ่อนเอย อ่อนแม่จะกินนม

แม่จะอุ้มเจ้าออกชม กินนมแล้วนอนเปลเอย

ในประเทศไทยเรานั้นมีเพลงกล่อมเด็กอยู่ทั่วทุกภาค เนื้อร้องและทำนองจะต่างกัน
 ไปมีชื่อเรียกหลายอย่าง เช่น ภาคเหนือเรียก เพลงนอนสาหล่า นอนสาเดอ ภาคกลางเรียก เพลง
 กล่อมเด็ก เพลงกล่อมลูก ส่วนภาคใต้เรียก เพลงชาน้อง เพลงเปล เพลงน้องนอน และเพลงร้องเรือ
 โดยเพลงกล่อมเด็กเป็นคติชาวบ้านประเภทใช้ภาษาเป็นสื่อที่การถ่ายทอดจากปากต่อปากมาแต่
 โบราณ เรียกว่า “มุขปาฐะ” มีลักษณะเป็นวัฒนธรรมพื้นบ้านที่มีบทบาทและหน้าที่แสดง
 เอกลักษณ์ของแต่ละชุมชน

เพลงกล่อมเด็กภาคเหนือ คนไทยทางภาคเหนือเรียกเพลงกล่อมเด็กว่า เพลงอื้อลูก
 เพราะเพลงกล่อมมักจะขึ้นต้นว่า “อื้อจา” เช่น

อื้อ อื้อ อื้อ จา

ป้อนายแดงสา

แม่นายไปนานอกบ้าน

เก็บบ่าสำนใส่โลง

เก็บลูกกั้งใส่ว่า

เก็บบ่าห้าใส่ปีก

หน่วยหนึ่งเอาไว้กินเมื่อแลง	หน่วยหนึ่งเอาไว้ขายแลกข้าว
หน่วยหนึ่งเอาไว้เป็นเพื่อนเจ้า	อ้อ อ้อ จา
เพลงกล่อมเด็กภาคอีสาน	
นอนสาหล่าหลับตาสามิเยอ	แม่ไปไฮ้ หมกไข่ มาหา
แม่ไปนา จี่ป่า มาป้อน	แม่เลี้ยงม่อน ในป่า สวนม่อน
เพลงกล่อมเด็กภาคกลาง	

โอดระเห่เอย

แม่จะเทให้นอนวัน
คืนขึ้นมาจะอาบน้ำทำขวัญ
นอนวันเถิดแม่คุณ

พ่อเนื้อเย็นเอย

แม่มิให้เจ้าไปเล่นที่ท่าน้ำ
จระเข้หรามันจะคาบเจ้าเข้าถ้ำ
เจ้าทองคำพ่อคุณ

เพลงกล่อมเด็กภาคใต้ ภาคใต้เรียกเพลงกล่อมเด็กว่าเพลงร้องเรือและเพลงชำน้อง หรือเพลงชาน้อง ที่เรียกว่าเพลงร้องเรือเพราะใช้เปลผ้า เมื่อผูกเปลแล้วมีลักษณะคล้ายมือ ส่วนเพลงชำน้องเพราะคำว่าช้ำมาจากคำว่าชา แปลว่า กล่อมขวัญ

ร้องเรือเหอ	ร้องไว้กันทั้งบ้าน
ไม่วៃเรื่องของท่าน	ท่านเหอ อ่าเก็บไปใส่ใจ
ร้องเรือชาหลาน	ไม่ว่เกี้ยวไม่ว่านไปหาใคร
ท่านอย่าเก็บมาใส่ใจ	ร้องเรือชาหลาน ...เอง
โผกเปลเหอ	โผกไว้ได้ต้นชมพู
ให้แหวนชายไปตั้งคู่	บอกพ่อบอกแม่ว่าแหวนหาย
พ่อว่าไม่รับรู้บุญ	แม่ว่าไม่รับรู้คาย
บอกพ่อบอกแม่ว่าแหวนหาย	ติดมือพี่ชายไป

(<http://th.wikipedia.org/wiki>)

4.2 ลักษณะของเพลงกล่อมเด็ก

ลักษณะของเพลงกล่อมเด็ก ลักษณะกลอนของเพลงกล่อมเด็กจะเป็นกลอนชาวบ้าน ไม่มีแบบแผนแน่นอน เพียงแต่มีสัมผัสคล้องจองกันบ้างถ้อยคำที่ใช้ในบางครั้งอาจ ไม่มี

ความหมาย เนื้อเรื่องเกี่ยวกับ ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับชีวิต ความเป็นอยู่ สะท้อนให้เห็นความรัก ความหวังใจ ของแม่ที่มีต่อลูก สั่งสอน เสียดสีสังคม เป็นต้น

เพลงกล่อมเด็ก คือ เพลงที่ร้องเพื่อกล่อมให้เด็กเล็กๆเกิดความเพลิดเพลินและอบอุ่นใจจะได้หลับง่ายและหลับสบาย

1. เป็นบทพริ้วกรองสั้นๆ มีคำคล้องจองต่อเนื่องกันไป
2. มีฉันทลักษณ์ไม่แน่นอน
3. ใช้คำง่ายๆ สั้นหรือยาวก็ได้
4. มีจังหวะในการร้องและทำนองที่เรียบง่าย สนุกสนาน จดจำได้ง่าย และเป็น

เพลงที่เด็กชอบ

4.2 ประเภทของเนื้อเพลง

- 4.2.1 แสดงความรักความหวังใจ
- 4.2.2 กล่าวถึงสิ่งแวดล้อม
- 4.2.3 เล่าเป็นนิทานและวรรณคดี
- 4.2.4 เป็นการเล่าประสบการณ์
- 4.2.5 ล้อเลียนและเสียดสีสังคม
- 4.2.6 ความรู้เกี่ยวกับการดูแลเด็ก
- 4.2.7 เป็นคติ คำสอน

เพลงกล่อมเด็ก (รัตนะ บัณฑิต 2536: 370) เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่บ่งบอกความเจริญทางภาษาของชาติ ถ่ายสืบทอดกันมาช้านานด้วยการจำ ไม่มีการจารึกเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นมรดกที่สูงค่าที่นับวันจะหายาก เพราะพ่อแม่สมัยใหม่ไม่ค่อยจะได้กล่อมลูก

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา ดังนี้

สุพัตรา พร้อมพิษฐ์ (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้นิทานพื้นบ้านจันทบุรีที่มีต่อการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความของนักเรียน โดยใช้นิทานพื้นบ้านกับไม่ใช้นิทานพื้นบ้านเป็นสื่อการสอน และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนในการอ่านจับใจความของนักเรียน โดยใช้นิทานพื้นบ้านเป็นสื่อการสอนแตกต่างกับผลสัมฤทธิ์นักเรียนที่

ไม่ใช้นิทานเป็นสื่อการสอนอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ นิทานพื้นบ้านอยู่ในระดับดีมาก

กนกวรรณ ภูษาแก้ว (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการสอนโดยนิทานคุณธรรมด้าน การอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเสริมมิตรวิทยา จังหวัด พระนครศรีอยุธยา จำนวน 45 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับ ใจความก่อนและหลังเรียน โดยใช้นิทานคุณธรรมเป็นสื่อ และเปรียบเทียบคุณธรรมของนักเรียน ก่อนและหลังเรียน โดยใช้นิทานคุณธรรมเป็นสื่อ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียน โดยใช้นิทาน คุณธรรมเป็นสื่อ มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญที่ ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียน โดยใช้นิทานคุณธรรมเป็นสื่อ มีคุณธรรมในด้านความ ประหยัด ความสามัคคี ความมีเหตุผล หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05

สุนทรี เทียนทอง (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้นิทานคำกลอนสุภาษิตที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิชัยพัฒนา เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยก่อน และหลังเรียน ด้วยนิทานคำกลอนสุภาษิต ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียน โดยใช้นิทานคำกลอน สุภาษิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนา ทักษะการอ่านภาษาไทย สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยมีหลายวิธี ได้แก่ การใช้ นิทานพื้นบ้าน นิทานคุณธรรม การใช้นิทานคำกลอนสุภาษิต การใช้สื่อที่น่าสนใจ เหมาะสมกับวัย ของผู้เรียน จะช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ มีนิสัยรักการอ่าน รู้จักใช้ จินตนาการ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทำให้ผู้วิจัยเกิดความคิดที่จะศึกษาผลการ ใช้ เพลงกล่อมเด็กที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และมุ่งที่จะ พัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ผลการใช้เพลงกล่อมเด็กที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม จังหวัดนครศรีธรรมราชนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้วิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยเรื่อง ผลการใช้เพลงกล่อมเด็กที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทย ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 84 คน
- 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 28 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ผลการใช้เพลงกล่อมเด็กที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทย ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการวิจัยตลอดจนการหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ซึ่งแบ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เพลงกล่อมเด็ก จำนวน 8 แผน 8 ชั่วโมง ได้กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เพลงกล่อมเด็กเป็นสื่อเพื่อฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย (แผนการจัดการเรียนรู้ปรากฏอยู่ในภาคผนวก ข)

การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย โดยการใช้เพลงกล่อมเด็กเป็นสื่อการเรียน มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตร โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในเรื่อง สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คัดชี้วัดและสาระการเรียนรู้
- 2) ศึกษาและเลือกเพลงกล่อมเด็กที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
- 3) กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ สื่อการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลการเรียนรู้
- 4) ศึกษาหลักการและทฤษฎีการสอนภาษาไทย
- 5) กำหนดรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดำเนินการตามวิธีการสอนภาษาเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน โดยการถวมนำ เสนอเพลงกล่อมเด็ก ฝึกหาความหมายของคำ รูปประโยค และฝึกการอ่านจับใจความ
- 6) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย โดยการใช้เพลงกล่อมเด็กเป็นสื่อการเรียน จำนวน 8 แผน เวลารวม 8 ชั่วโมง
- 7) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นรายแผน แล้วนำข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ มาปรับปรุงแก้ไขเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์และเหมาะสม
- 8) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นรายแผน ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดรายการประเมินในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ (1) ด้านสาระสำคัญ - เหมาะสมมีความชัดเจน - มีความเข้าใจง่าย (2) จุดประสงค์การเรียนรู้ - เป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม - ตรงตามเนื้อหา - ประเมินผลได้ (3) ด้านเนื้อหา - เนื้อหามีความสอดคล้อง - เวลาเรียนไม่สับสน และเข้าใจ (4) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน - ลำดับขั้นตอนเหมาะสม - สอดคล้องกับเนื้อหา - ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม - ผู้เรียนปฏิบัติได้ (5) ด้านการวัดและประเมินผล - สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ - เครื่องมือมีความเหมาะสม (6) ด้านสื่อการเรียนการสอน - สื่อเหมาะสม - สื่อมีความหลากหลาย

จากการนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ตรวจสอบ ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นรายแผน ผลการตรวจสอบ ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 8 แผน พบว่าได้ค่า IOC เท่ากับ 1 สรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อใช้เก็บข้อมูลก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบคู่ขนาน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 24 ข้อ ใช้เวลา 40 นาที (แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทย ปรากฏอยู่ในภาคผนวก ค)

การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทย มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

- 1) ศึกษารูปแบบต่างๆ ของแบบวัดทักษะการอ่าน จากเอกสารการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง และประมวลสาระชุดวิชาการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 5
- 2) กำหนดรูปแบบของแบบวัดทักษะการอ่าน โดยพิจารณาความเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
- 3) กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อเป็นแบบ 2 ค่า คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน
- 4) จัดทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อใช้สำหรับทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 24 ข้อ คะแนนเต็ม 24 คะแนน ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกัน
- 5) นำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านที่สร้างขึ้น ขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ มาปรับปรุงแก้ไขเป็นแบบทดสอบที่สมบูรณ์และเหมาะสม
- 6) นำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านที่ได้แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ตรวจสอบและประเมินความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการพูดและเนื้อหาด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่า IOC เท่ากับ 1
- 7) นำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่าน ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แบบทดสอบก่อนเรียนนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 จำนวน 28 คน และฉบับที่ใช้ทดสอบหลังเรียน ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 28 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยาก และอำนาจจำแนกของ

แบบทดสอบเป็นรายข้อ แบบอิงกลุ่ม (วรรณคดี แสงประทีปทอง 2551: 316- 321) และหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ทั้งฉบับ ด้วยสูตร KR 20 ของคูเคอร์- ริชาร์ดสัน (วรรณคดี แสงประทีปทอง 2551: 348) ได้ค่าดังนี้

7.1) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านก่อนเรียน มีค่าความยาก ระหว่าง 0.25- 0.82
ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.38- 0.75 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.77

7.2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านหลังเรียน มีค่าความยาก ระหว่าง 0.25- 0.82
ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.38- 0.88 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.84

จากผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่าน ดังกล่าว พบว่าแบบทดสอบทุกข้อมีค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกเหมาะสม จึงได้นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยโดยใช้เพลงกล่อมเด็กเป็นสื่อการเรียนครั้งนี้ ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นการทดสอบก่อนเรียน

นำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาไทยก่อนเรียน ไปทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 28 คน ในวันที่ 1 กันยายน 2553 และบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน

3.2 ขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เพลงกล่อมเด็กเป็นสื่อ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย โดยใช้เพลงกล่อมเด็กเป็นสื่อ โดยการนำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย โดยใช้เพลงกล่อมเด็กเป็นสื่อการเรียนจำนวน 8 แผน ไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ตามลำดับขั้นตอนของแผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งละ 1 แผน จบครบ 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง วันละ 1 ชั่วโมง เป็นเวลา 8 ชั่วโมง ตั้งแต่วันที่ 1- 13 กันยายน 2553

3.3 ขั้นการทดสอบหลังเรียน

ทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาไทยหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบก่อนเรียน ในวันที่ 13 กันยายน 2553 บันทึก

คะแนนของนักเรียนแต่ละคน เพื่อนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์เปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียนด้วยวิธีการทดสอบค่าที (t- test)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการหาคุณภาพของเครื่องมือและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ค่าความยากและ อำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน เป็นรายข้อ โดยใช้แบบอิงกลุ่ม (วรรณดี แสงประทีปทอง 2551: 316- 321) ได้แก่

$$\text{ความยาก (p)} = \frac{\text{จำนวนผู้สอบที่ตอบข้อสอบถูก}}{\text{จำนวนผู้สอบทั้งหมด}}$$

$$\text{อำนาจจำแนก (r)} = \frac{H - L}{N_H \text{ หรือ } N_L}$$

p	แทน	ความยากของข้อสอบเป็นรายข้อ
r	แทน	อำนาจจำแนกของข้อสอบรายข้อ
H	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูง
L	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
N_H	แทน	จำนวนผู้ตอบทั้งหมดในกลุ่มสูง
N_L	แทน	จำนวนผู้ตอบทั้งหมดในกลุ่มต่ำ

4.2 หาค่าความแปรปรวนของคะแนน (วรรณดี แสงประทีปทอง 2551: 349)

$$\text{จากสูตร } \bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

$$\text{และ } S_x^2 = \frac{\sum (x - \bar{x})^2}{N}$$

4.3 หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ถ้วน สายยศ 2549: 273) โดยใช้สูตรดังนี้

$$S.D = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน
n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

4.4 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องจากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ ของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยโดยใช้ เพลงกล่อมเด็กเป็นสื่อการเรียนโดยใช้สูตร IOC (วรรณคดี แสงประทีปทอง 2551: 332) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

4.5 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านทั้งฉบับ ด้วย สูตร KR 20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (วรรณคดี แสงประทีปทอง 2551: 348) ซึ่งมีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$KR\ 20 = \left[\frac{k}{k-1} \right] \left[1 - \frac{\sum p(1-p)}{s_x^2} \right]$$

KR 20 คือ ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ

k คือ จำนวนข้อคำถามในแบบทดสอบ

p คือ สัดส่วนของผู้ตอบข้อสอบถูก

S_x คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรวม

4.6 ใช้การทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระ (t-dependent) เปรียบเทียบความแตกต่าง ด้านความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยโดยใช้เพลงกล่อมเด็กเป็นสื่อการเรียน ซึ่งมีสูตรในการ คำนวณ (ล้วน สายยศ 2549: 301) ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \quad \text{เมื่อ } df = n-1$$

t	แทน	การทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
D	แทน	ผลต่างของระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน
$\sum D$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน
D^2	แทน	ผลต่างของระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนยกกำลังสอง
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนยกกำลังสอง
n	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยใช้เพลงกล่อมเด็กของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยใช้บทเพลงกล่อมเด็ก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	\bar{d}	t
	N	\bar{X}	S. D.		
ก่อนเรียน (Pre-test)	28	11	2.92		
หลังเรียน (Post-test)	28	16.71	3.66	6.42	10.09**

$$t (.01, df = 27) = 10.09$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่าหลังจากได้รับการเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย โดยใช้บทเพลงกล่อมเด็ก นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีทักษะการอ่านภาษาไทย สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ผลการใช้เพลงกล่อมเด็กที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม จังหวัดนครศรีธรรมราช สรุปการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยใช้เพลงกล่อมเด็กของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.2 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนโดยใช้เพลงกล่อมเด็กมีทักษะการอ่านภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด จำนวน 84 คน จัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ

1.3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 28 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

1.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเพลงกล่อมเด็ก จำนวน 8 แผน โดยใช้เวลาสอน 8 ชั่วโมง ใช้เวลาสอนแผนละ 1 ชั่วโมง เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม จังหวัด

นครศรีธรรมราช จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมดจำนวน 84 คน จัดชั้นเรียนแบบลดความสามารถ

2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อใช้เก็บข้อมูลก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบคู่ขนาน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 24 ข้อ ใช้เวลา 40 นาที และได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ หาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยงจากนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

1.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการทดลองใช้เพลงกล่อมเด็กเพื่อฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยในครั้งนี้ ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นการทดสอบก่อนเรียน นำแบบทดสอบวัดทักษะทางการอ่านภาษาไทย ก่อนเรียน (pretest) ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 28 คน และบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน

2) ขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้เพลงกล่อมเด็ก ด้วยการนำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงกล่อมเด็ก เพื่อฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย จำนวน 8 แผน ไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามลำดับขั้นตอนของแผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งละ 1 แผน จนครบ 8 แผน วันละ 1 ชั่วโมง เป็นเวลา 8 ชั่วโมง ทำการสอนระหว่างวันที่ 1 กันยายน – 13 กันยายน 2553 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

3) ขั้นการทดสอบหลังเรียน นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยหลังเรียน (posttest) ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบก่อนเรียน และบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน เพื่อนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนด้วยวิธีการทดสอบค่าที (t- test)

1.3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้จากการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที โดยใช้ t- test แบบไม่เป็นอิสระ (t- dependent) เปรียบเทียบความแตกต่างด้านความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยโดยใช้เพลงกล่อมเด็ก

1.4 ผลการวิจัย

ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียน โดยใช้เพลงกล่อมเด็กหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องผลการใช้เพลงกล่อมเด็กที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม จังหวัดนครศรีธรรมราช จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียน โดยใช้เพลงกล่อมเด็กหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์และสมมติฐาน การวิจัยที่กำหนดไว้ สรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาไทยให้ บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ นั้น นอกจากนำเพลงกล่อมเด็กเป็นสื่อการสอนแล้ว เพลงกล่อมเด็กเป็นบทร้อยกรองสั้นๆ มีคำคล้องจองต่อเนื่องกันไป ใช้คำง่ายๆ สั้นมีจังหวะในการร้องและ ทำนองที่เรียบง่าย สนุกสนาน จดจำได้ง่าย ให้ความรู้ ความคิด ปลูกฝังคุณธรรมแก่เยาวชน ให้เด็กมีเจตคติที่ดีในการอ่าน มีนิสัยรักการอ่าน การสอนที่เป็นระบบต้องฝึกทักษะเฉพาะอย่าง ระดับ ประถมศึกษาอ่าน เพื่อพัฒนาคำศัพท์ ทักษะการค้นหาความหมายเป็นต้น (Harris and Sipay, 1979, pp.141-142 อ้างถึงใน บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ 2549: 15) การสอนอ่านภาษาไทยในเพลงกล่อมเด็ก นั้นจะแฝงไว้ด้วยการเล่าเรื่องราวต่างๆ หรืออาจจะเป็นคติธรรม ที่เป็นปริศนาใช้สอนใจคนได้ทุกระดับ และยังมีเนื้อเพลงกล่อมเด็กที่เนื้อร้อง ได้รับอิทธิพลจากนิทาน หรือวรรณคดีต่าง ๆ เป็นบท ร้อยกรองสั้นๆ มีคำคล้องจองต่อเนื่องกันไปมีจังหวะในการร้องและทำนองที่เรียบง่าย สนุกสนาน จดจำได้ง่าย และเป็นเพลงที่เด็กชอบ (<http://www.oknation.net/blog/print.php?id=548614>) ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนทรีย์ เทียนทอง (2550) ที่ได้ศึกษาเรื่องผลการใช้นิทานคำกลอนสุภาพิต ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้นิทานคำกลอนสุภาพิต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ นอกจากนี้ กนกวรรณ ศรีชุมพวง (2550) ซึ่งศึกษาเรื่อง ผลการสอน โดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคใต้ที่มี ต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่เรียน โดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคใต้เป็นสื่อการเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้าน การอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนที่การนำเพลงกล่อมเด็กมาเป็นสื่อการสอน พัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยเริ่มจาก การอ่านทำนองเสนาะให้นักเรียนฟัง ให้นักเรียนช่วยกันเล่า ให้นักเรียนอ่านเอง ให้แสดงบทบาทสมมติ หาความหมายของคำ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัว ละครในเรื่อง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและสรุปข้อคิดที่ได้จากเพลงกล่อมเด็ก โดยนักเรียนจะได้ทำ แบบฝึกหัดหรือสรุปความทุกครั้ง กิจกรรมต่างๆเหล่านี้ ได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง

การใช้เพลงกล่อมเด็กเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยนี้ ผู้วิจัยได้คำนึงถึงความ สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนมี

คุณภาพมีความสามารถในการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ ส่วนวนโวหาร จากเรื่องที่อ่าน จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดเห็น จากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง จึงมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่า การใช้เพลงกล่อมเด็กเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านสูงขึ้น มีข้อเสนอแนะดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ควรนำเพลงกล่อมเด็กไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านในแต่ละระดับชั้นให้เหมาะสมกับวัยและบริบทของโรงเรียน

3.1.2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้เพลงกล่อมเด็กควรศึกษาเทคนิคการสอนที่เกี่ยวกับภาษาและหลักภาษา เช่น ความหมายของคำ คำศัพท์ เป็นต้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการนำเพลงกล่อมเด็กไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะอื่น เช่น การฟัง การเขียน เป็นต้น

3.2.2 ควรมีการวิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการใช้สื่อการสอนอื่นๆ ที่น่าสนใจ นอกเหนือจากเพลงกล่อมเด็ก

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544) *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*
กรุงเทพมหานคร กรมวิชาการ
- _____ (2545) *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย* กรุงเทพมหานคร
กรมวิชาการ
- _____ (2545) *คู่มือพัฒนาสื่อการเรียนรู้* กรุงเทพมหานคร ครูสภาลาดพร้าว
- _____ (2546) *แนวการวัดและประเมินผลการเรียน* กรุงเทพมหานคร ครูสภาลาดพร้าว
- _____ (2546) *การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย : ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544* กรุงเทพมหานคร องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)
- กระทรวงศึกษาธิการ (2546) *การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพฯ ครูสภาลาดพร้าว*
- _____ (2551) *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551* กรุงเทพมหานคร
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- กรรณิการ์ พวงเกษม (2535) *ปัญหาและวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา* กรุงเทพฯ
ไทยวัฒนาพานิช
- กนกวรรณ ญาแก้ว (2550) “ผลการสอนโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคใต้ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการ
อ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประชาวิทยา
จังหวัดตรัง” การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชา
หลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- กนกวรรณ ศรีชุมพวง (2550) “ผลการสอนโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคใต้ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการ
อ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประชาวิทยา
จังหวัดตรัง” การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชา
หลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการวัดและประเมินผลฯ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2552) “*รูบรีค*” เอกสาร
ประกอบการอบรม หมายเลข 5.3 กรุงเทพมหานคร กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการวัด
และประเมินผลฯ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (เอกสารอัดสำเนา)

กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการวัดและประเมินผลฯ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2552) “ตัวอย่างเกณฑ์การ
ประเมิน” เอกสารประกอบการอบรม หมายเลข 5.4 กรุงเทพมหานคร กลุ่มพัฒนาและ
ส่งเสริมการวัดและประเมินผลฯ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
(เอกสารอัดสำเนา)

กัญญา ลินทรทัศนศิริกุล (2550) “การวิจัยเชิงทดลอง” ใน เอกสารการเรียนรู้การทำวิจัยด้วยตนเอง
ตอนที่ 13 หน้า 431- 482 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สถาบันวิจัย
และพัฒนา

เกษม สาหรัยทิพย์ (2540) ระเบียบวิธีวิจัย นครสวรรค์ โรงพิมพ์นิวเสรินคร

ทวีศักดิ์ หงส์สาถิณันท์ (2546) หนังสือประกอบการศึกษาค้นคว้าสำหรับนักการศึกษา การศึกษา
นอกระบบโรงเรียน กรุงเทพมหานคร ลองโลไฟ

ทศนา แจมมณี (2552) ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ
พิมพ์ครั้งที่ 9 กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ

นลินี ฌ นคร (2550) “เครื่องมือการวิจัย” ใน เอกสารการเรียนรู้การทำวิจัยด้วยตนเอง ตอนที่ 6
หน้า 168- 209 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สถาบันวิจัยและพัฒนา

บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2549) การสอนอ่านภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร
ไทยวัฒนาพานิช

ประเทือง คล้ายสุบรรณ์ (2553) เพลงกล่อมเด็ก ค้นคืนวันที่ 2 สิงหาคม

2553 จาก <http://th.wikipedia.org/wiki>

ประภาพรณ เสี่ยงวงศ์ (2550) การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยการวิจัยในชั้นเรียน กรุงเทพฯ
อี.เค.บุ๊คส์

ประเวศ วะสี (2542) “คุยกับผู้อ่าน” หมอชาวบ้าน 20, 240 (เมษายน)

พัทลุงการศึกษา (2551) กรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น พัทลุง จุลลาดการพิมพ์

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี (2545) กรุงเทพมหานคร

พิตร ทองซัน (2549) “การวางแผนการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล” ใน ประมวลสาระชุดวิชา
การวิจัยหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน หน่วยที่ 3 หน้า 188- 254 นนทบุรี
มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

เพลงกล่อมเด็ก คั่นคืนวันที่ 1 สิงหาคม

2553 จาก http://203.172.208.244/web/stu02/site5_2/page4.htm

เพลงกล่อมเด็กภาคเหนือ คั่นคืนวันที่ 2 สิงหาคม

2553 จาก <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=5486>

ไพโรธ เลิศพิริยกุล (2543) ความหมายเพลงกล่อมเด็ก คั่นคืนวันที่ 5 สิงหาคม

2553 จาก <http://www.kkw.rmutr.ac.th/thai/e-learning>

ภิญโญ จิตต์ธรรม (2552) เพลงกล่อมเด็ก คั่นคืนวันที่ 3 สิงหาคม

2553 จาก <http://suvijak-matrix.blogspot.com/atrix>

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 กรุงเทพมหานคร นาน มีนุกพับลิเคชัน

รัตนะ บัวสนธ์ (2536) "การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ความหลากหลายทางวัฒนธรรม สังคมและเศรษฐกิจ" ใน *ประมวลชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและวิทยวิธีทางการสอน* หน่วยที่ 5 หน้า 370 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ล้วน สายยศ (2549) "ระเบียบวิธีทางสถิติบางประการเพื่อการวิจัย" ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน* หน่วยที่ 4 หน้า 256-373 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

วรรณดี แสงประทีปทอง (2551) "ลักษณะและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดผลการศึกษา" ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับประถมศึกษา* หน่วยที่ 7 หน้า 306-359 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง (2551) *กรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น พัทลุงศึกษา พัทลุงฉลาดการพิมพ์*

สำนักทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546) *แนวทางการประเมินผลด้วยทางเลือกใหม่* กรุงเทพมหานคร ครูสภาลาดพร้าว

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2545) *นิยามคำศัพท์หลักสูตร หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544* สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา เอกสารอัดสำเนา (2551) *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551* กรุงเทพมหานคร ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

- สุกัญญา ภัทรราชย์ (2532) "เพลงพื้นเมืองของไทย" ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาศิลปะการละเล่นและการแสดงพื้นเมืองของไทย* หน่วยที่ 1-8 หน้า 337-385 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- สุพัตรา พร้อมพิษฐ์ (2546) "ผลของการใช้นิทานพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรีที่มีต่อการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี"
- สุนทรี เทียนทอง (2550) "ผลการใช้นิทานคำกลอนสุภาษิตที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิชัยพัฒนา สำนักงานเขตบึงกุ่ม จังหวัดกรุงเทพมหานคร" ปรียญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- สุธิวังศ์ พงศ์ไพบุลย์ ความหมายของเพลงกล่อมเด็ก ค้นคืนวันที่ 3 สิงหาคม 2553 จาก <http://www.panyathai.or.th/wiki/index.php>
- สุวรรณณี ยหะกร (2548) "การวัดและประเมินผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อสร้างพื้นฐานการคิด" ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับประถมศึกษา* หน่วยที่ 3 หน้า 98 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- ลำเนียง เรียนรัชตะ (2551) ความหมายของเพลงพื้นบ้าน ค้นคืนวันที่ 2 สิงหาคม 2553 จาก <http://www.panyathai.or.th/wiki/index.php>
- หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง (2549) *เอกสารประกอบการอบรมเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการประเมินสภาพจริง หลักสูตร 20 ชั่วโมง ชุดที่ 1 "การประเมินสภาพจริงและการสร้างเกณฑ์การประเมิน"* พัทลุง (เอกสารอัดสำเนา)
- หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ (2542) *เอกสารประกอบการฝึกอบรม ครูผู้สอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2542* กรุงเทพมหานคร ครูสภาลาดพร้าว
- อุดม รุ่งเรืองศรี (2542) เพลงกล่อมเด็กและเพลงร้องเล่น ค้นคืนวันที่ 3 สิงหาคม 2553 จาก <http://library.cmu.ac.th/ntic/childmusic.php>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

<p>1. นายชลลพันธ์ จันทร์ขุน
สถานที่ทำงาน
วุฒิการศึกษา
ประสบการณ์หรือความชำนาญ</p>	<p>ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ชำนาญการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3
กศ.ม. ภาษาไทย
การสอนและการนิเทศวิชาภาษาไทย</p>
<p>2. นางวรวรรณ สังข์พันธ์
สถานที่ทำงาน
วุฒิการศึกษา
ประสบการณ์หรือความชำนาญ</p>	<p>ตำแหน่งศึกษานิเทศก์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต
ค.ม. วิจัยการศึกษา
วัดและประเมินผล</p>
<p>3. นายโสพล พุทธา
สถานที่ทำงาน
วุฒิการศึกษา
ประสบการณ์หรือความชำนาญ</p>	<p>ผู้อำนวยการชำนาญการ
โรงเรียนวัดนางเอื้อย จังหวัดนครศรีธรรมราช
ศษ.ม. หลักสูตรและการสอน
หลักสูตรและการสอน</p>

ภาคผนวก ข
แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่อง ทักษะการอ่านเพลงกล่อมเด็ก กาเหว่า

เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

เพลงกล่อมเด็ก มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ใช้ภาษาง่าย ลึกซึ้ง มีจังหวะ ภาษานุ่มนวล ทำให้นักเรียนเคลิบเคลิ้มหลับ ใจความของเพลงกล่อมเด็ก เน้นความรัก ความเอ็นดูที่พ่อแม่ผู้ปกครองมีต่อลูก จึงเหมาะนำมาใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำในเพลงกล่อมเด็กได้
- 2.2 นักเรียนสามารถบอกความหมายของประโยคในเพลงกล่อมเด็กได้
- 2.3 นักเรียนสามารถจับใจความสาระสำคัญจากการอ่านเพลงกล่อมเด็กได้

3. สาระการเรียนรู้

เพลงกล่อมเด็ก เรื่อง กาเหว่า

กาเหว่าเอ๋ย ไซ้ให้แม่กาฟัก
คาบข้าวมาเผื่อ คาบเหยื่อมาป้อน
แม่กาพาไปกิน ที่ปากน้ำแม่กงคา
กินกึ่งกินกึ่ง กินหอยกระพังแมงดา
นายพรานเห็นเข้า เข้มเขี่ยมมอง
ตัวหนึ่งว่าจะดัม ตัวหนึ่งว่าจะยำ

แม่กาหลงรัก คิดว่าลูกในอุทร
ปีกหางเจ้ายังอ่อน สอนร่อนสอนบิน
ดินเหยียบสาหร่าย ปากก็ใช้หาปลา
กินแล้วบินมา จับต้นหว้าโพธิ์ทอง
ยกปิ่นขึ้นส่อง หมายถึงแม่กาดำ
แม่กาตาดำ แสนระกำใจเอ๋ย

4. กระบวนการจัดการเรียนการสอน

ขั้นนำ

4.1 ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเพลงกล่อมเด็ก ในประเด็นต่อไปนี้

- นักเรียนเคยได้ยินเพลงกล่อมเด็ก หรือไม่ถ้าเคยได้ยินให้ยกตัวอย่างให้

ฟัง 1 บท

ขั้นสอน

4.2 ให้นักเรียนอ่านเพลงกล่อมเด็กเรื่อง กาเหว่า จากแผ่นป้ายที่ครูติดบนกระดาน
พร้อมกัน

4.3 ให้นักเรียนช่วยกันหาความหมายของคำและประโยคจากเพลงกล่อมเด็ก โดย
สืบค้นจากพจนานุกรม และบันทึกผลการสืบค้นลงในใบงาน

4.4 นักเรียนช่วยกันตอบคำถามว่าใครเป็นผู้เลี้ยงลูกลูกกาเหว่า เลี้ยงอย่างไร ให้
กินอะไร ทำไมแม่กาเหว่าไม่เลี้ยงลูก โดยตอบลงในใบงาน

4.5 จากบทอ่าน ครูให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติตามเพลงกล่อมเด็ก

ขั้นสรุป

4.6 นักเรียนช่วยกันสรุปใจความสำคัญจากเพลงกล่อมเด็กเรื่อง กาเหว่า

5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

5.1 เพลงกล่อมเด็กเรื่อง กาเหว่า

5.2 พจนานุกรม

5.3 แผ่นป้ายนกกาเหว่า

5.4 ใงาน

6. กระบวนการวัดและประเมินผล

6.1 สังกัดจากการเล่าเรื่อง

6.2 ตรวจสอบผลงานการหาความหมายของคำ การหาความหมายของประโยค

6.3 การสรุปสาระสำคัญจากการอ่านเพลงกล่อมเด็ก เรื่อง กาเหว่า

เรื่อง กาเหว่า

คำชี้แจง ให้นักเรียนหาความหมายของคำ และสรุปสาระสำคัญจากการอ่าน

เพลงกล่อมเด็ก เรื่องกาเหว่า

..... หมายถึง

..... หมายถึง

..... หมายถึง

..... หมายถึง

..... หมายถึง

สรุปสาระสำคัญ

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่อง ทักษะการอ่านเพลงกล่อมเด็ก วัดโบสถ์

เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

เพลงกล่อมเด็ก มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ใช้ภาษาง่าย ลึกซึ้ง มีจังหวะ ภาษานุ่มนวล ทำให้เด็กเคลิบเคลิ้มหลับ ใจความของเพลงกล่อมเด็ก เน้นความรัก ความเอ็นดูที่พ่อแม่ผู้ปกครองมีต่อลูก จึงเหมาะนำมาใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำในเพลงกล่อมเด็กได้
- 2.2 นักเรียนสามารถบอกความหมายของประโยคในเพลงกล่อมเด็กได้
- 2.3 นักเรียนสามารถจับใจความสาระสำคัญจากการอ่านเพลงกล่อมเด็กได้

3. สาระการเรียนรู้

เพลงกล่อมเด็ก เด็กเรื่อง วัดโบสถ์

วัดเอ๋ยวัดโบสถ์	มีดินข้าวโพดสาถิ
ลูกเขยตกยาก	แม่ขายก็พราดเอาตัวหนี
ข้าวโพดสาถิ	ต่อแต่นี้จะโรยรา

4. กระบวนการจัดการเรียนการสอน

ขั้นนำ

4.1 ครูขับร้องเพลงกล่อมเด็กให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนร้องตาม ครู โยงสู่ขั้นสอนโดยการสอบถามว่าเคยได้ยินเพลงกล่อมเด็กนี้หรือไม่ และรู้สึกอย่างไรเมื่อได้ยิน

ขั้นสอน

4.2 นักเรียนแบ่งกลุ่มๆละ 4-5 คน โดยคละนักเรียนเรียนอ่อน ปานกลางและเก่ง

4.3 นักเรียนทุกกลุ่มอ่านเพลงกล่อมเด็ก เรื่อง วัด โบสถ์ จากแผ่นป้ายที่ครูติดบนกระดาน พร้อมกัน

4.4 นักเรียนทุกกลุ่มช่วยกันหาความหมายของคำต่อไปนี้

- ดกยาก

- พราก

4.5 นักเรียนทุกกลุ่มช่วยกันหาความหมายของประโยคจาก เพลงกล่อมเด็ก เรื่อง วัด โบสถ์

- แม่ย้ายก็พรากเอาตัวหนี

- ลูกเขยดกยาก

4.6 นักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันเขียนแผนภาพ โครงเรื่อง วัด โบสถ์และนำเสนอหน้าชั้นเรียน

4.7 ดิฉผลงานที่แสดงไว้ในป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียน ทุกกลุ่ม

ขั้นสรุป

4.8 นักเรียนช่วยกันสรุป แนวคิดจากการอ่านเพลงกล่อมเด็ก เรื่อง วัดโบสถ์

5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

5.1 เพลงกล่อมเด็ก เรื่อง วัดโบสถ์

5.2 ใบงาน

5.3 ป้ายนิเทศ

5.4 พจนานุกรม

6. กระบวนการวัดและประเมินผล

6.1 สังเกตจากการเล่าเรื่อง

6.2 ตรวจสอบผลงานการหาความหมายของคำ การหาความหมายของประโยค

6.3 การสรุปสาระสำคัญจากการอ่านเพลงกล่อมเด็กเรื่อง วัดโบสถ์

แผนภาพโครงเรื่อง
เรื่อง วัดโบสถ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนภาพโครงเรื่องจากเพลงกล่อมเด็กเรื่อง วัดโบสถ์

ตัวละคร

สถานที่

เหตุการณ์
.....
.....
.....

ผลของเหตุการณ์
.....
.....

ข้อคิดที่ได้
.....
.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่อง ทักษะการอ่านเพลงกล่อมเด็ก นอนไปเถิด

เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

เพลงกล่อมเด็ก มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ใช้ภาษาง่าย สึกซึ้ง มีจังหวะ ภาษาที่อ่อนโยน ทำให้เด็กเคลิบเคลิ้มหลับ ใจความของเพลงกล่อมเด็ก เน้นความรัก ความเอ็นดูที่พ่อแม่ผู้ปกครองมีต่อลูก จึงเหมาะนำมาใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำในเพลงกล่อมเด็กได้
- 2.2 นักเรียนสามารถบอกความหมายของประโยคในเพลงกล่อมเด็กได้
- 2.3 นักเรียนสามารถจับใจความสาระสำคัญจากการอ่านเพลงกล่อมเด็กได้

3. สาระการเรียนรู้

เพลงกล่อมเด็ก เรื่อง นอนไปเถิด

นอนไปเถิด	แม่จะกล่อม
นวลละม่อม	แม่จะไกว
ทองคำ	แม่อย่ารำให้
สายสุคติ	เจ้าแม่เอ๋ย

4. กระบวนการจัดการเรียนการสอน

ขั้นนำ

4.1 ครูต้อนักเรียน 1 คน มาทำท่าทำไกวแล้วให้เพื่อนทาย ถ้าทายถูก ครูโยงว่า ปกติเคยเห็นใครไกวเปลบ้าง จากนั้นโยงเข้าสู่เพลงกล่อมเด็ก

ขั้นสอน

4.2 นักเรียนอ่านเพลงกล่อมเด็กเรื่อง นอนไปเถิด จากแผ่นป้ายที่ครูติดบนกระดาน พร้อมกัน

4.3 ให้นักเรียนช่วยกันหาความหมายของคำต่อไปนี้ นวลละม่อม ทองคำ สายสุใจ จากอินเทอร์เน็ต เมื่อได้ข้อมูลแล้วนำไปเขียนใส่แผ่นป้ายแล้วนำไปติดบนกระดาน

4.4 ให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเพลงกล่อมเด็ก กล่าวถึงเด็กมีอาการอย่างไร

ขั้นสรุป

4.5 นักเรียนช่วยกันสรุปใจความสำคัญจากเพลงกล่อมเด็ก เรื่อง นอนไปเถิด

5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

5.1 เพลงกล่อมเด็ก เรื่อง นอนไปเถิด

5.2 ใบงาน

5.3 แผ่นป้ายเรื่อง นอนไปเถิด

5.4 อินเทอร์เน็ต

5.5 พจนานุกรม

6. กระบวนการวัดและประเมินผล

6.1 สังเกตจากการเล่าเรื่อง

6.2 ตรวจสอบผลงานการหาความหมายของคำ การหาความหมายของประโยค

6.3 การสรุปสาระสำคัญจากการอ่านเพลงกล่อมเด็กเรื่อง นอนไปเถิด

เรื่อง นอนไปเถิด

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามจากเพลงกล่อมเด็ก เรื่อง นอนไปเถิด

นวลละม่อม หมายถึงใคร

ทองคำ หมายถึงใคร

สายสุคติ หมายถึงใคร

ชื่อ เลขที่..... ชั้น ป.4/1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่อง ทักษะการอ่านเพลงกล่อมเด็ก เจ้าเนื้อละมุน

เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

เพลงกล่อมเด็ก มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ใช้ภาษาง่าย ลึกซึ้ง มีจังหวะภาษาที่อ่อนโยน ทำให้เด็กเคลิบเคลิ้มหลับ ใจความของเพลงกล่อมเด็กเน้นความรัก ความเอ็นดูที่พ่อแม่ผู้ปกครองมีต่อลูก จึงเหมาะนำมาใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำในเพลงกล่อมเด็กได้
- 2.2 นักเรียนสามารถบอกความหมายของประโยคในเพลงกล่อมเด็กได้
- 2.3 นักเรียนสามารถจับใจความสาระสำคัญจากการอ่านเพลงกล่อมเด็กได้

3. สาระการเรียนรู้

เพลงกล่อมเด็กเรื่อง เจ้าเนื้อละมุน

เจ้าเนื้อละมุนเอ๋ย	เจ้าเนื้ออุ่นเหมือนสำลี
แม่มิให้ผู้ใดต้อง	เนื้อเจ้าจะหอมองศรี
ทองดีเจ้า	คนเดียวเอ๋ย

4. กระบวนการจัดการเรียนการสอน

ขั้นนำ

4.1 ครูขับร้องเพลงกล่อมเด็กให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนร้องตามจากนั้นลองถามนักเรียนว่าเหตุใดจึงเปรียบเทียบความนุ่มของผิวหนังเด็กเล็กๆเหมือนสำลี

ขั้นสอน

4.2 ให้นักเรียนอ่านเพลงกล่อมเด็กเรื่อง เจ้าเนื้อละมุนจากแผ่นป้ายที่ครูติดบนกระดาน พร้อมกัน

4.3 ครูให้นักเรียนจับคู่กันอ่านและเขียนคำที่ไม่เข้าใจความหมาย

4.4 นักเรียนช่วยกันหาความหมายของคำ จากการอ่านเพลงกล่อมเด็กเรื่อง เจ้าเนื้อละมุน

4.5 จากเพลงกล่อมเด็กเรื่อง เจ้าเนื้อละมุน ให้แสดงบทบาทสมมติของแม่ที่รัก

ห้วงไขลูก

ขั้นสรุป

4.6 นักเรียนช่วยกันสรุปแนวคิดจากเพลงกล่อมเด็กเรื่อง เจ้าเนื้อละมุน

5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

5.1 เพลงกล่อมเด็กเรื่อง เจ้าเนื้อละมุน

5.2 ใบงาน

5.3 แผ่นป้ายเรื่อง เจ้าเนื้อละมุน

5.4 พจนานุกรม

6. กระบวนการวัดและประเมินผล

6.1 สังเกตจากการเล่าเรื่อง

6.2 ตรวจผลงานการหาความหมายของคำ การหาความหมายของประโยค

6.3 การสรุปสาระสำคัญจากการอ่านเพลงกล่อมเด็กเรื่อง เจ้าเนื้อละมุน

เรื่อง **เจ้าเนื้อมะนุน**

คำชี้แจง ให้นักเรียนหาความหมายของคำจาก เพลงกล่อมเด็กเรื่อง **เจ้าเนื้อมะนุน**

เจ้าเนื้อมะนุน หมายถึง

เจ้าเนื้ออ่อน หมายถึง

หมองศรี หมายถึง

ทองดี หมายถึง

ชื่อ เลขที่..... ชั้น ป.4/1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่อง ทักษะการอ่านเพลงกล่อมเด็ก จระเข้

เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

เพลงกล่อมเด็กมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ใช้ภาษาง่าย ลึกซึ้ง มีจังหวะ ภาษาน่าสนใจ ทำให้นักเรียนเคลิบเคลิ้มหลับ ใจความของเพลงกล่อมเด็กเน้นความรัก ความเอ็นดูที่พ่อแม่ผู้ปกครองมีต่อลูก จึงเหมาะนำมาใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำในเพลงกล่อมเด็กได้
- 2.2 นักเรียนสามารถบอกความหมายของประโยคในเพลงกล่อมเด็กได้
- 2.3 นักเรียนสามารถจับใจความสาระสำคัญจากการอ่านเพลงกล่อมเด็กได้

3. สาระการเรียนรู้

เพลงกล่อมเด็กเรื่อง จระเข้

โอดระเห่เอ๋ย	แม่จะเห่ให้นอนวัน
ตื่นขึ้นมาจะอาบน้ำทำขวัญ	นอนวันเถิดแม่คุณ
พ่อเนื้อเย็นเอ๋ย	แม่มิให้เจ้าไปเล่นที่ท่าน้ำ
จระเข้เหรามันจะคาบเจ้าเข้าถ้ำ	เจ้าทองคำพ่อคุณ

4. กระบวนการจัดการเรียนการสอน

ขั้นนำ

4.1 ครูให้นักเรียนดูภาพจระเข้ และสอบถามนักเรียนถึงความรู้สึกเมื่อได้ยินชื่อ และเห็นภาพจระเข้ จากนั้น โยงเข้าสู่ประเด็นในเพลงกล่อมเด็ก

ขั้นสอน

4.2 ให้นักเรียนอ่านเพลงกล่อมเด็กเรื่อง จระเข้ จากแผ่นป้ายที่ครูคิดบนกระดาน พร้อมกัน

4.3 นักเรียนเขียนความหมายของคำต่อไปนี้ในแผ่นป้ายแล้วนำไปคิดบนกระดาน นอนวัน แม่จะเห่

4.4 ให้นักเรียนหาความหมายของประโยคต่อไปนี้

1. แม่จะเห่ให้นอนวัน

2. จระเข้เหรามันจะคาบเจ้าเข้าถ้ำ

โดยให้ไปสอบถามจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง คุณย่า คุณยาย

4.5 ให้ตัวแทนนักเรียน ออกไปเล่าเรื่องที่อ่าน เพลงกล่อมเด็กเรื่อง จระเข้ หน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุป

4.6 นักเรียนช่วยกันสรุป ใจความสาระสำคัญจากเพลงกล่อมเด็กเรื่อง จระเข้

5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

5.1 เพลงกล่อมเด็กเรื่อง จระเข้

5.2 แผ่นป้ายเรื่อง จระเข้

5.3 รูปจระเข้

5.4 พจนานุกรม

6. กระบวนการวัดและประเมินผล

6.1 สังเกตจากการเล่าเรื่อง

6.2 ตรวจสอบผลงานการหาความหมายของคำ การหาความหมายของประโยค

6.3 การสรุปสาระสำคัญจากการอ่านเพลงกล่อมเด็กเรื่อง จระเข้

คำชี้แจง ให้นักเรียนหาความหมายของคำจากเพลงกล่อมเด็กเรื่อง จระเข้

เห่ หมายถึง

ทำขวัญ หมายถึง

สรุปสาระสำคัญ

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่อง ทักษะการอ่านเพลงกล่อมเด็ก พี่ไปไหน

เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

เพลงกล่อมเด็กมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ใช้ภาษาง่าย ลึกซึ้ง มีจังหวะภาษาที่อ่อนโยน ทำให้เด็กเคลิบเคลิ้มหลับ ใจความของเพลงกล่อมเด็กเน้นความรัก ความเอ็นดูที่พ่อแม่ผู้ปกครองมีต่อลูก จึงเหมาะนำมาใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำในเพลงกล่อมเด็กได้
- 2.2 นักเรียนสามารถบอกความหมายของประโยคในเพลงกล่อมเด็กได้
- 2.3 นักเรียนสามารถจับใจความสาระสำคัญจากการอ่านเพลงกล่อมเด็กได้

3. สาระการเรียนรู้

เพลงกล่อมเด็กเรื่อง พี่ไปไหน

พี่ไปไหน	ซื้ออะไรมาฝาก
แหวนทองปนนาค	น้องไม่กล้าใส่
แหวนที่พี่ให้	น้องซ่อนไว้ได้ชายสไบ
น้องไม่กล้าใส่	ไม่มีอะไรตอบแทนพี่....

4. กระบวนการจัดการเรียนการสอน

ขั้นนำ

4.1 ครูขับร้องเพลงกล่อมเด็กให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนร้องตาม

ขั้นสอน

4.2 นักเรียนแบ่งกลุ่มๆละ 4-5 คน โดยคละนักเรียนเรียนอ่อน ปานกลางและเก่ง

4.3 นักเรียนอ่านเพลงกล่อมเด็กเรื่อง พี่ไปไหน จากแผ่นป้ายที่ครูติดบนกระดาน

พร้อมกัน

4.4 นักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันเขียนความหมายของประโยคต่อไปนี้

- น้องซ่อนไว้ได้ชายสไบ

- แหวนทองปนนาค

4.5 นำผลงานไป คิดผลงานที่แสดงไว้ในป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียน ทุกกลุ่ม

ขั้นสรุป

4.6 นักเรียนช่วยกันสรุป แนวคิดจากเพลงกล่อมเด็กเรื่อง พี่ไปไหน

5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

5.1 เพลงกล่อมเด็กเรื่อง พี่ไปไหน

5.2 ใบงาน

5.3 พจนานุกรม

6. กระบวนการวัดและประเมินผล

6.1 สังเกตจากการเล่าเรื่อง

6.2 ตรวจสอบผลงานการหาความหมายของคำ การหาความหมายของประโยค

6.3 การสรุปสาระสำคัญจากการอ่านเพลงกล่อมเด็กเรื่อง พี่ไปไหน

คำชี้แจง ให้นักเรียนหาความหมายของคำจาก เพลงกล่อมเด็กเรื่อง พี่ไปไหน

สไบ หมายถึง

ทองป่นนาค หมายถึง

สรุปสาระสำคัญ

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่อง ทักษะการอ่านเพลงกล่อมเด็ก ร้องเรือ

เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

เพลงกล่อมเด็ก มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ใช้ภาษาง่าย ลึกซึ้ง มีจังหวะ ภาษานุ่มนวล ทำให้นักเรียนเคลิบเคลิ้มหลับ ใจความของเพลงกล่อมเด็กเน้นความรัก ความเอ็นดูที่พ่อแม่ผู้ปกครองมีต่อลูก จึงเหมาะนำมาใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำในเพลงกล่อมเด็กได้
- 2.2 นักเรียนสามารถบอกความหมายของประโยคในเพลงกล่อมเด็กได้
- 2.3 นักเรียนสามารถจับใจความสาระสำคัญจากการอ่านเพลงกล่อมเด็กได้

3. สาระการเรียนรู้

เพลงกล่อมเด็กเรื่อง ร้องเรือ

ร้องเรือเหอ	ร้องไว้กันทั้งบ้าน
ไม่ใช่เรื่องของท่าน	ท่านเหออย่าเก็บไปใส่ใจ
ร้องเรือข้าหลาน	ไม่เกี่ยวไม่พานไปหาใคร
ท่านอย่าเก็บมาใส่ใจ	ร้องเรือข้าหลานเอง
โผกเปลเหอ	โผกไว้ได้ด้นชมพู
ให้แหวนชายไปทั้งคู่	บอกพ่อบอกแม่ว่าแหวนหาย

พ่อว่าไม่รู้บุญ แม่ว่าไม่รู้ตาย
 บอกพ่อบอกแม่ว่าแหวนหาย ดิคมือพี่ชายไป

4. กระบวนการจัดการเรียนการสอน

ขั้นนำ

4.1 ครูให้นักเรียนอ่านบัตรคำ ร้องไว้ ช้าหลาน ไม่เกี่ยวไม่พาน โผกเปล
 แล้วบอกความหมาย

ขั้นสอน

4.2 นักเรียนอ่านเพลงกล่อมเด็กเรื่อง ร้องเรือ จากแผ่นป้ายที่ครูติดบนกระดาน
 พร้อมกัน

4.3 ให้นักเรียนช่วยกันหาความหมายของคำ จากบัตรคำ โดยสืบค้นจาก
 พจนานุกรมภาษาได้

4.4 ให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถามต่อไปนี้

- ร้องไว้กันทั้งบ้าน
- ดิคมือพี่ชาย

4.5 ให้นักเรียนช่วยกันหาความหมายของคำในเพลงกล่อมเด็ก โดยสืบค้นจาก
 พจนานุกรม

ขั้นสรุป

4.6 นักเรียนช่วยกันสรุปใจความสำคัญจากเพลงกล่อมเด็กเรื่อง ร้องเรือ

5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

5.1 เพลงกล่อมเด็กเรื่อง ร้องเรือ

5.2 ใบงาน

5.3 พจนานุกรม

5.4 บัตรคำ

6. กระบวนการวัดและประเมินผล

6.1 สังเกตจากการเล่าเรื่อง

6.2 ตรวจสอบผลงานการหาความหมายของคำ การหาความหมายของประโยค

6.3 การสรุปสาระสำคัญจากการอ่านเพลงกล่อมเด็กเรื่อง ร้องเรือ

เรื่อง ร้องเรือ

คำชี้แจง ให้นักเรียนหาความหมายของคำ และสรุปสาระสำคัญจากเพลงกล่อมเด็ก เรื่องร้องเรือ

ร้องเรือ หมายถึง

ข้าหลาน หมายถึง

ไม้เคี้ยวไม้พาน หมายถึง

โผกเปล หมายถึง

สาระสำคัญ

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่อง ทักษะการอ่านเพลงกล่อมเด็ก คล้องช้าง

เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

เพลงกล่อมเด็ก มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ใช้ภาษาง่าย ลึกซึ้ง มีจังหวะ ภาษที่อ่อนโยน ทำให้เด็กเคลิบเคลิ้มหลับ ใจความของเพลงกล่อมเด็กเน้นความรัก ความเอ็นดูที่พ่อแม่ผู้ปกครองมีต่อลูก จึงเหมาะนำมาใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำในเพลงกล่อมเด็กได้
- 2.2 นักเรียนสามารถบอกความหมายของประโยคในเพลงกล่อมเด็กได้
- 2.3 นักเรียนสามารถจับใจความสาระสำคัญจากการอ่านเพลงกล่อมเด็กได้

3. สาระการเรียนรู้

เพลงกล่อมเด็กเรื่อง คล้องช้าง

ไอ้ละเหวินนี่	ตีไปคล้องช้าง
ข้ามห้วยบึงบ้าง	ข้ามเขาพนมทอง
จับช้างมาได้เออ	มาผูกไว้จำลอง
ชื่อพรายแก้ว	กับพลายพ้องเออ
เป็นพี่น้องร่วมมารดา	ผูกเจ้าไว้พี่น้องหญ้า
พรายน้อยๆเจ้าก็ไม่กิน	เจ้าชูงวงมาพาดบ่า

น้ำตาเจ้าโหลรินๆ
คิดถึงถิ่นและมารดา

พรายน้อยๆเจ้า ไม่กิน
ปานฉะนี้แม้จะหลงคอย

4. กระบวนการจัดการเรียนการสอน

ขั้นนำ

4.1 ครูเปิดแผ่นเสียง จากยูทูป เลือกเพลงกล่อมเด็กมา 1 บท ให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนร้องตาม

ขั้นสอน

4.2 นักเรียนอ่านเพลงกล่อมเด็กเรื่อง คล้องช้าง จากแผ่นป้ายที่ครูติดบนกระดานพร้อมกัน

4.3 นักเรียนบอกความหมายของประโยคต่อไปนี้

- ตีไปคล้องช้าง

- ข้ามห้วยบึงบัว ข้ามเขาพนมทอง

4.4 ให้นักเรียนวาดภาพประกอบเรื่องราวที่นักเรียนสรุปย่อ แล้วนำผลงานนำเสนอหน้าชั้นเรียน แล้วเขียนในแผ่นป้ายนำไปติดบนกระดาน โดยให้เพื่อนๆ อ่านแล้วช่วยกันแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

ขั้นสรุป

4.5 นักเรียนช่วยกันสรุป ใจความสำคัญจากเพลงกล่อมเด็กเรื่อง คล้องช้าง

5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

5.1 เพลงกล่อมเด็กเรื่อง คล้องช้าง

5.2 ใบงาน

5.3 แผ่นป้ายเรื่อง คล้องข้าง

5.4 แผ่นเสียง

6. กระบวนการวัดและประเมินผล

6.1 สังเกตจากการเล่าเรื่อง

6.2 ตรวจสอบผลงานการหาความหมายของคำ การหาความหมายของประโยค

6.3 การสรุปสาระสำคัญจากการอ่านเพลงกล่อมเด็กเรื่อง คล้องข้าง

คำชี้แจง ให้นักเรียนหาความหมายของคำ และสรุปสาระสำคัญจากกลุ่มเด็กเรื่อง คล้อย
ข้าง

ดีไปคล้อยข้าง หมายถึง

.....

.....

ข้ามห้วยบึงบัว ข้ามเขาพนมทอง หมายถึง

.....

.....

สาระสำคัญ

.....

.....

.....

ชื่อ เลขที่..... ชั้น ป.4/1

ภาคผนวก ค
เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ก่อนเรียน

ผลการสอนโดยใช้เพลงกล่อมเด็กที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม จังหวัดนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านจากเรื่องที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

เพลงกล่อมเด็กเรื่อง กาเหว่า

กาเหว่าเอ๋ย ไซ้ให้แม่กาฟัก	แม่กาหลงรัก คิดว่าลูกในอุทร
คาบข้าวมาเผื่อ คาบเหยื่อมาป้อน	ปีกหางเจ้ายังอ่อน สอนร่อนสอนบิน
แม่กาพา ไปกิน ที่ปากน้ำแม่คงคา	ดินเหยียบสาหร่าย ปากก็ไซ้หาปลา
กินกุ้งกินกั้ง กินหอยกระพั้งแมงดา	กินแล้วบินมา จับต้นหว้าโพธิ์ทอง
นายพรานเห็นเข้า เข็มเขี่ยมมองมอง	ยกปืนขึ้นส่อง หมายถึงแม่กาคำ
ตัวหนึ่งว่าจะคัม ตัวหนึ่งว่าจะยำ	แม่กาตาดำ แสนระกำใจเอ๋ย

- คำว่า อุทร มีความหมายตรงกับข้อใด

ก. ในอก	ข. ในท้อง
ค. ในใจ	ง. ในอ้อมกอด
- แม่กาเหว่าในเรื่องนี้มีนิสัยอย่างไร

ก. ใจดี มีเมตตา แบ่งไซ้ให้แม่กา	ข. รักสนุก ชอบสอนบิน
ค. รักลูก โดยคาบเหยื่อมาป้อน	ง. เห็นแก่ตัว ไม่เลี้ยงลูก
- แม่กา มีวิธีเลี้ยงลูกอย่างไร

ก. ให้แม่กาเหว่าช่วยเลี้ยง	ข. ให้แม่กา ช่วยหา กุ้ง กั้ง แมงดา มาเผื่อ
ค. ป้อนอาหาร และสอนบิน	ง. ป้อนสาหร่าย และสอนบิน

ข้อ 4-6 ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

เพลงกล่อมเด็กเรื่อง วัดโบสถ์

วัดเอี้ยววัดโบสถ์	มีต้นข้าวโพดสาลี
ลูกเขยตกขาก	แม่ยายก็พรากเอาตัวหนี
ข้าวโพดสาลี	ต่อแต่นี้จะโรยรา

4. ในเรื่องกล่าวถึงใครบ้าง
- ก. แม่ยาย ลูกสะใภ้ ลูกเขย ข. แม่ยาย ลูกสาว ลูกเขย
- ค. แม่ยาย ลูกเขย หลาน ง. แม่ยาย ลูกสาว หลาน
5. ในวัดปลูก ต้นอะไร
- ก. ต้นข้าวโพด ข. ต้นข้าวโพดสาลี
- ค. ต้นข้าว ต้นข้าวโพด ง. ต้นข้าว ต้นข้าวโพดสาลี
6. คำว่า ตกขาก มีความหมายตรงกับข้อใด
- ก. ตกถึงข้าวสาร ข. ตกถุงเงิน ถุงทอง
- ค. ตกกระกำลำบาก ง. ตกใจมาก

ข้อ 7-9 ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

เพลงกล่อมเด็กเรื่อง นอนไปเถิด

นอนไปเถิด	แม่จะกล่อม
นวลละม่อม	แม่จะไกว
ทองคำ	แม่อย่ารำให้
สายสุดใจ	เจ้าแม่เอย

7. ในเรื่องนี้มีตัวละครประกอบด้วยใครบ้าง
ก. แม่และลูก	ข. แม่และหลาน
ค. ยายและหลาน	ง. ย่าและหลาน
8. คำว่า สายสุดใจ หมายถึงใคร
ก. แม่และลูก	ข. แม่และหลาน
ค. ลูกคนเดียว	ง. แม่คนเดียว
9. ประโยคที่ว่า แม่อย่ารำให้ หมายความว่าอย่างไร
ก. ลูกอย่าร้องไห้	ข. แม่อย่าร้องไห้
ค. ยายอย่าร้องไห้	ง. ย่าอย่าร้องไห้

ข้อ 10-12 ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

เพลงกล่อมเด็กเรื่อง เจ้าเนื้อละมุน	
เจ้าเนื้อละมุนเอ๋ย	เจ้าเนื้ออุ่นเหมือนสำลี
แม่มิให้ผู้ใดต้อง	เนื้อเจ้าจะหอมองศรี
ทองดีเจ้า	คนเคียวเอ๋ย

10. ทำไมจึงเปรียบเทียบเนื้อของเด็กเหมือนสำลี

ก. เพราะเด็กผิวขาว

ข. เพราะเด็กผิวดำ

ค. เพราะผิวเด็กนุ่ม

ง. เพราะเด็กผิวอุ่น

11. คำว่า หอมองศรี มีความหมายตรงกับข้อใด

ก. ผิวเนื้อจะหอมองเศร้า

ข. ผิวเนื้อจะเศร้าหอมอง

ค. ผิวเนื้อจะสกปรก

ง. ผิวเนื้อจะดำ

12. ในเรื่องกล่าวถึงใครบ้าง

ก. แม่และลูก

ข. แม่และน้อง

ค. แม่เพียงคนเดียว

ง. ลูกเพียงคนเดียว

ข้อ 13-15 ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

เพลงกล่อมเด็กเรื่อง จระเข้

โอละเห่เอย	แม่จะหมาให้นอนวัน
ตื่นขึ้นมาจะอาบน้ำทำขวัญ	นอนวันเกิดแม่คุณ
พ่อเนื้อเย็นเอย	แม่มิให้เจ้าไปเล่นที่ท่าน้ำ
จระเข้หรามันจะคาบเจ้าเข้าถ้ำ	เจ้าทองคำพ่อคุณ

13. ประโยคที่ว่า “แม่จะหมาให้นอนวัน” หมายความว่าอย่างไร

- ก. แม่จะกล่อมให้ลูกหลับในตอนกลางวัน ข. แม่จะกล่อมให้ลูกหลับในเวลาเที่ยง
- ค. แม่จะกล่อมให้ลูกหลับในตอนสายๆ ง. แม่จะกล่อมให้ลูกหลับในตอนใกล้ๆค่ำ

14. คำว่า ทำขวัญ มีความหมายตรงกับข้อใด

- ก. ปลอดภัย ข. ปลอดภัย
- ค. ทำให้หายตกใจ ง. ทำให้หายกังวล

15. ในเรื่องแม่มิให้ลูกไปเล่นที่ไหน

- ก. ที่ในถ้ำ ข. ที่ปากถ้ำ
- ค. ที่ท่าน้ำ ง. ที่ปากน้ำ

ข้อ 16-18 ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

เพลงกล่อมเด็กเรื่อง พี่ไปไหน

พี่ไปไหน	ชื่ออะไรมาฝาก
แหวนทองปนนาค	น้องไม้กล้าไต้
แหวนที่พี่ให้	น้องซ่อนไว้ได้ชายสไบ
น้องไม้กล้าไต้	ไม่มีอะไรตอบแทนพี่

16. จากเรื่อง พี่ชื่ออะไรเป็นของฝาก

ก. ผ้าสไบ	ข. แหวน
ค. ทอง	ง. นาค

17. คำว่า ทองปนนาค มีความหมายตรงกับข้อใด

ก. ตัวทองผสมกับตัวนาค	ข. ทองคำผสมกับนาค
ค. แหวนทองที่นาคไต้	ง. ทองคำปนกับแหวน

18. ในเรื่องกล่าวถึงใครบ้าง

ก. ผู้หญิง,เด็ก	ข. ลูกชาย,ลูกสาว
ค. ผู้หญิง,ผู้ชาย	ง. ผู้ชาย,เด็ก

ข้อ 22-24 ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

เพลงกล่อมเด็กเรื่อง คล้องช้าง

ไอ้ละเฮวันนี่

ดีไปคล้องช้าง

ข้ามห้วยบึงบัว

ข้ามเขาพนมทอง

จับช้างมาได้เอ๋ย

มาผูกไว้จำลอง

ชื่อพรายแก้ว

กับพลายพ้องเอ๋ย

เป็นพี่น้องร่วมมารดา

ผูกเจ้าไว้ป้อนหญ้า

พรายน้อยๆเจ้าก็ไม่กิน

เจ้าชูงวงมาพาดบ่า

น้ำตาเจ้าไหลรินๆ

พรายน้อยๆเจ้าไม่กิน

คิดถึงถิ่นและมารดา

ปานจะนี้แม่จะหลงคอย

22. คำว่า พลาย หมายถึงอะไร

ก. แม่

ข. พ่อ

ค. ช้าง

ง. ป่า

23. ทำไมช้างจึงไม่ยอมกินหญ้า

ก. เพราะน้ำตาไหล

ข. เพราะถูกผูกเชือกเอาไว้

ค. เพราะคิดถึงบ้าน

ง. เพราะคิดถึงพรายแก้ว

24. ในเรื่องมีช้างชื่ออะไร

ก. พรายแก้ว-พลายพ้อง

ข. พลายแก้ว-พลายงาม

ค. พลายน้อย-พลายแก้ว

ง. พลายพ้อง-พลายน้อย

แบบทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลังเรียน

ผลการสอนโดยใช้เพลงกล่อมเด็กที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม จังหวัดนครศรีธรรมราช

.....
คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านจากเรื่องที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

เพลงกล่อมเด็กเรื่อง กาเหว่า

กาเหว่าเอ๋ย ไซ้ให้แม่กาฟัก	แม่กาหลงรัก คิดว่าลูกในอุทร
คาบข้าวมาเผื่อ คาบเหยื่อมาป้อน	ปีกหางเจ้ายังอ่อน สอนร่อนสอนบิน
แม่กาพา ไปกิน ที่ปากน้ำแม่คงคา	ดินเหยียบสาหร่าย ปากก็ใช้หาปลา
กินกุ้งกินกั้ง กินหอยกระพังแมงดา	กินแล้วบินมา จับต้นหว้าโพธิ์ทอง
นายพรานเห็นเข้า เข็มเย็บมองมอง	ยกปืนขึ้นส่อง หมายถึงแม่กาคำ
ตัวหนึ่งว่าจะดัม ตัวหนึ่งว่าจะยำ	แม่กาตาคำ แสนระกำใจเอย

- คำว่า ระกำ มีความหมายตรงกับข้อใด

ก. ช้ำใจ	ข. หมดใจ
ค. ปวดใจ	ง. เร้าใจ
- แม่กา ในเรื่องนี้มีนิสัยอย่างไร

ก. ใจดี มีเมตตา ฟักไซ้ให้แม่กาเหว่า	ข. รักสนุก ชอบสอนให้ลูกบิน
ค. รักลูกกา โดยคาบเหยื่อมาป้อน	ง. เห็นแก่ตัว ไม่เลี้ยงลูก
- แม่กาเหว่า มีวิธีเลี้ยงลูกอย่างไร

ก. ให้แม่กาช่วยเลี้ยง	ข. ช่วยหา กุ้ง กั้ง แมงดามาเผื่อ
ค. ป้อนอาหาร และสอนบิน	ง. ป้อนสาหร่าย และสอนบิน

ข้อ 4-6 ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

เพลงกล่อมเด็กเรื่อง วัดโบสถ์

วัดเอ๋ยวัดโบสถ์
ลูกเขยตกยาก
ข้าวโพดสาถิ

มีต้นข้าวโพดสาถิ
แม่ยายก็พรากอเอาตัวหนี
ต่อแต่นี้จะโรยรา

4. ในเรื่องมีบุคคลใดบ้าง
- ก. แม่ยาย ลูกสะใภ้ ลูกเขย
ข. แม่ยาย ลูกสาว ลูกเขย
ค. แม่ยาย ลูกเขย หลาน
ง. แม่ยาย ลูกสาว หลาน
5. ในวัดมีต้นไม้อะไรบ้าง
- ก. ต้นอ้อ
ข. ต้นข้าวโพด
ค. ต้นข้าว ต้นข้าวโพด
ง. ต้นข้าว ต้นข้าวโพดสาถิ
6. คำว่า โรยรา มีความหมายตรงกับข้อใด
- ก. สงสาร
ข. แห้งเหี่ยว
ค. เหี่ยวเฉา
ง. ทุกข์ใจ

ข้อ 7-9 ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

เพลงกล่อมเด็กเรื่อง นอนไปเถิด	
นอนไปเถิด	แม่จะกล่อม
นวลละม่อม	แม่จะไกว
ทองคำ	แม่ย่ำรำให้
สายสุคติ	เข้าแม่เอ๋ย

7. เรื่องนี้กล่าวถึงใครบ้าง

ก. ยายและหลาน

ข. แม่และหลาน

ค. แม่และลูก

ง. ย่าและหลาน

8. คำว่า นวลละม่อม หมายถึงใคร

ก. แม่และลูก

ข. แม่และหลาน

ค. ลูกคนเดียว

ง. แม่คนเดียว

9. ประโยคที่ว่า “แม่ย่ำรำให้” หมายความว่าอย่างไร

ก. ลูกย่ำรำให้

ข. แม่ย่ำรำให้

ค. ยายย่ำรำให้

ง. ย่าย่ำรำให้

ข้อ 16-18 ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

เพลงกล่อมเด็กเรื่อง พี่ไปไหน

พี่ไปไหน	ชื่ออะไรมาฝาก
แหวนทองปนนาค	น้องไม่กล้าใส่
แหวนที่พี่ให้	น้องซ่อนไว้ได้ชายสไบ
น้องไม่กล้าใส่	ไม่มีอะไรตอบแทนพี่

16. ในเรื่องนี้ พี่ชื่ออะไรมาฝากน้อง

ก. ชายสไบ

ข. แหวน

ค. ทอง

ง. นาค

17. คำว่า ทองปนนาค มีความหมายตรงกับข้อใด

ก. ตัวทองผสมกับตัวนาค

ข. ทองคำผสมกับนาค

ค. แหวนทองที่นาคใส่

ง. ทองคำปนกับแหวน

18. ในเรื่องกล่าวถึงใครบ้าง

ก. ลูกสาว,แม่

ข. ลูกชาย,แม่

ค. ผู้หญิง,ลูกชาย

ง. ผู้ชาย,ผู้หญิง

ข้อ 19-21 ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วเลือกคำตอบที่ถูกที่สุด

เพลงกล่อมเด็กเรื่อง ร้องเรือ

ร้องเรือเหอ

ไม่ใช่เรื่องของท่าน

ร้องเรือข้าหลาน

ท่านอย่าเก็บมาใส่ใจ

โศกเปลเหอ

ให้แหวนชายไปทิ้งคู่

พ่อว่าไม่รับรู้บุญ

บอกพ่อบอกแม่ว่าแหวนหาย

ร้องไรกันทั้งบ้าน

ท่านเหออย่าเก็บไปใส่ใจ

ไม่เกี่ยวไม่พานไปหาใคร

ร้องเรือข้าหลานเอง

โศกไว้ได้ค้นชมพู

บอกพ่อบอกแม่ว่าแหวนหาย

แม่ว่าไม่รับรู้คย

คิดมือพี่ชายไป

19. คำว่า โศก มีหมายความตรงกับข้อใด

ก. โศกหัว

ค. ปลุก

ข. ผูก

ง. เชือก

20. ประโยคที่ว่า “โศกเปลเหอ” หมายถึงข้อใด

ก. ผูกเปล

ค. ปลุกชมพู

ข. ผูกเชือก

ง. ผูกค้นชมพู

21. ตัวละครในเรื่องมีใครบ้าง

ก. ลูกสาว - ลูกชาย - ผู้หญิง - ผู้ชาย

ค. พ่อ - แม่ - ลูก

ข. เด็ก - ผู้ใหญ่ - ผู้ชาย - ผู้หญิง

ง. ย่า - หลาน - พ่อ - แม่

ข้อ 22-24 ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วเลือกคำตอบที่ถูกที่สุด

เพลงกล่อมเด็กเรื่อง คล้องช้าง

ไอ้ละเฮวันนี้	ตีไปคล้องช้าง
ข้ามห้วยบึงบ้าง	ข้ามเขาพนมทอง
จับช้างมาได้เอ๋ย	มาผูกไว้จำลอง
ชื่อพราญแก้ว	กับพลายพ้องเอ๋ย
เป็นพี่น้องร่วมมารดา	ผูกเจ้าไว้ป้อนหญ้า
พราญน้อยๆเจ้าก็ไม่กิน	เจ้าชูงวงมาพาดบำ
น้ำตาเจ้าไหลรินๆ	พราญน้อยๆเจ้าไม่กิน
คิดถึงถิ่นและมารดา	บ้านจะนี้แม้จะหลงคอย

22. คำว่า **ตี** หมายถึงอะไร

ก. จับ

ข. จะ

ค. ผูก

ง. มัด

23. ทำไมช้างจึงน้ำตาไหลรินๆ

ก. เพราะน้ำตาไหล

ข. เพราะถูกผูกเชือกเอาไว้

ค. เพราะคิดถึงบ้าน

ง. เพราะคิดถึงพราญแก้ว

24. ในเรื่องมีกี่เชือก

ก. 1 เชือก

ข. 2 เชือก

ค. 3 เชือก

ง. 4 เชือก

ภาคผนวก ง
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ตารางภาคผนวกที่ 1 แบบสรุปผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะ การอ่านวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ข้อที่	ค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้							
	1	2	3	4	5	6	7	8
1. ด้านสาระสำคัญ								
1.1 เหมาะสมมีความชัดเจน	1	1	1	1	1	1	1	1
1.2 มีความเข้าใจง่าย	1	1	1	1	1	1	1	1
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 เป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	1	1	1	1	1	1	1	1
2.2 ตรงตามเนื้อหา	1	1	1	1	1	1	1	1
2.3 ประเมินผลได้								
3. เนื้อหา								
3.1 เนื้อหา มีความสอดคล้อง	1	1	1	1	1	1	1	1
3.2 เวลาเรียนเหมาะสม	1	1	1	1	1	1	1	1
3.3 ไม่สับสน และเข้าใจ	1	1	1	1	1	1	1	1
4. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน								
4.1 ลำดับขั้นตอนเหมาะสม	1	1	1	1	1	1	1	1
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	1	1	1	1	1
4.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	1	1	1	1	1	1	1	1
4.4 ผู้เรียนปฏิบัติได้	1	1	1	1	1	1	1	1
5. ด้านการวัดและประเมินผล								
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์	1	1	1	1	1	1	1	1
5.2 เครื่องมือมีความเหมาะสม	1	1	1	1	1	1	1	1
6. ด้านสื่อการเรียนการสอน								
6.1 สื่อเหมาะสม	1	1	1	1	1	1	1	1
6.2 สื่อมีความหลากหลาย	1	1	1	1	1	1	1	1

จากผลการพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้ทรงคุณวุฒิ สามารถนำไปใช้ได้ทุกแผนการจัดการเรียนรู้

ตารางภาคผนวกที่ 2 แบบสรุปผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่าน
(pretest) วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แบบทดสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ผลรวม ของคะแนน $\sum x$	$IOC = \frac{\sum x}{N}$	ผลการพิจารณา ของผู้ทรงคุณวุฒิ
	1	2	3			
1	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1	ใช้ได้
11	1	1	1	3	1	ใช้ได้
12	1	1	1	3	1	ใช้ได้
13	1	1	1	3	1	ใช้ได้
14	1	1	1	3	1	ใช้ได้
15	1	1	1	3	1	ใช้ได้
16	1	1	1	3	1	ใช้ได้
17	1	1	1	3	1	ใช้ได้
18	1	1	1	3	1	ใช้ได้
19	1	1	1	3	1	ใช้ได้
20	1	1	1	3	1	ใช้ได้
21	1	1	1	3	1	ใช้ได้
22	1	1	1	3	1	ใช้ได้
23	1	1	1	3	1	ใช้ได้
24	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ตารางภาคผนวกที่ 3 แบบสรุปผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่าน
(posttest) วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แบบทดสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ผลรวม ของคะแนน $\sum x$	$IOC = \frac{\sum x}{N}$	ผลการพิจารณา ของผู้ทรงคุณวุฒิ
	1	2	3			
1	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1	ใช้ได้
11	1	1	1	3	1	ใช้ได้
12	1	1	1	3	1	ใช้ได้
13	1	1	1	3	1	ใช้ได้
14	1	1	1	3	1	ใช้ได้
15	1	1	1	3	1	ใช้ได้
16	1	1	1	3	1	ใช้ได้
17	1	1	1	3	1	ใช้ได้
18	1	1	1	3	1	ใช้ได้
19	1	1	1	3	1	ใช้ได้
20	1	1	1	3	1	ใช้ได้
21	1	1	1	3	1	ใช้ได้
22	1	1	1	3	1	ใช้ได้
23	1	1	1	3	1	ใช้ได้
24	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 4 การหาค่าความยากและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบการอ่านภาษาไทยก่อนเรียน

ข้อที่	จำนวนนักเรียนที่ ตอบถูก	นักเรียนกลุ่ม สูงที่ตอบถูก	นักเรียนกลุ่ม ต่ำที่ตอบถูก	ค่าความยาก	ค่าอำนาจ จำแนก
1	19	8	5	0.68	0.38
2	16	5	0	0.57	0.63
3	22	7	3	0.79	0.50
4	13	7	1	0.46	0.75
5	8	4	0	0.29	0.50
6	23	8	2	0.82	0.75
7	22	8	4	0.78	0.50
8	7	3	0	0.25	0.38
9	7	4	1	0.25	0.38
10	11	6	3	0.39	0.38
11	12	3	0	0.43	0.38
12	7	4	1	0.25	0.38
13	17	8	4	0.61	0.50
14	7	5	1	0.25	0.50
15	21	8	4	0.75	0.50
16	20	8	5	0.71	0.38
17	9	4	1	0.32	0.38
18	10	6	3	0.36	0.38
19	16	7	4	0.57	0.38
20	11	4	0	0.39	0.50
21	8	5	1	0.29	0.50
22	11	5	2	0.39	0.38
23	14	5	1	0.50	0.50
24	20	8	5	0.71	0.38

ข้อที่	จำนวนนักเรียนที่ ตอบถูก	นักเรียนกลุ่ม สูงที่ตอบถูก	นักเรียนกลุ่ม ต่ำที่ตอบถูก	ค่าความยาก	ค่าอำนาจ จำแนก
รวม	335	140	51		
		ค่าความเที่ยง		=	0.77

ตารางที่ 5 การหาค่าความยากและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบการอ่านภาษาไทยหลังเรียน

ข้อที่	จำนวนนักเรียน ที่ตอบถูก	นักเรียนกลุ่มสูง ที่ตอบถูก	นักเรียนกลุ่มต่ำ ที่ตอบถูก	ค่าความยาก	ค่าอำนาจ จำแนก
1	19	8	1	0.68	0.88
2	16	8	2	0.57	0.75
3	12	7	4	0.43	0.38
4	13	8	2	0.46	0.75
5	8	5	1	0.29	0.50
6	23	8	5	0.82	0.38
7	22	7	3	0.79	0.50
8	7	7	0	0.25	0.88
9	7	5	1	0.25	0.50
10	11	4	0	0.39	0.50
11	12	7	1	0.43	0.63
12	7	5	0	0.25	0.63
13	17	6	3	0.61	0.38
14	7	6	0	0.25	0.75
15	21	8	3	0.75	0.63
16	20	7	3	0.71	0.50
17	9	6	2	0.32	0.50
18	10	6	2	0.36	0.50
19	16	7	3	0.57	0.50
20	11	5	0	0.39	0.63
21	8	4	1	0.29	0.38
22	11	5	2	0.39	0.38
23	14	6	3	0.50	0.38
24	20	7	4	0.71	0.38

ข้อที่	จำนวนนักเรียน ที่ตอบถูก	นักเรียนกลุ่มสูง ที่ตอบถูก	นักเรียนกลุ่มต่ำ ที่ตอบถูก	ค่าความยาก	ค่าอำนาจ จำแนก
รวม	331	152	46		
ค่าความเที่ยง = 0.84					

ภาคผนวก จ
คะแนนประเมินทักษะการอ่านภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 6 แสดงคะแนนการประเมินทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

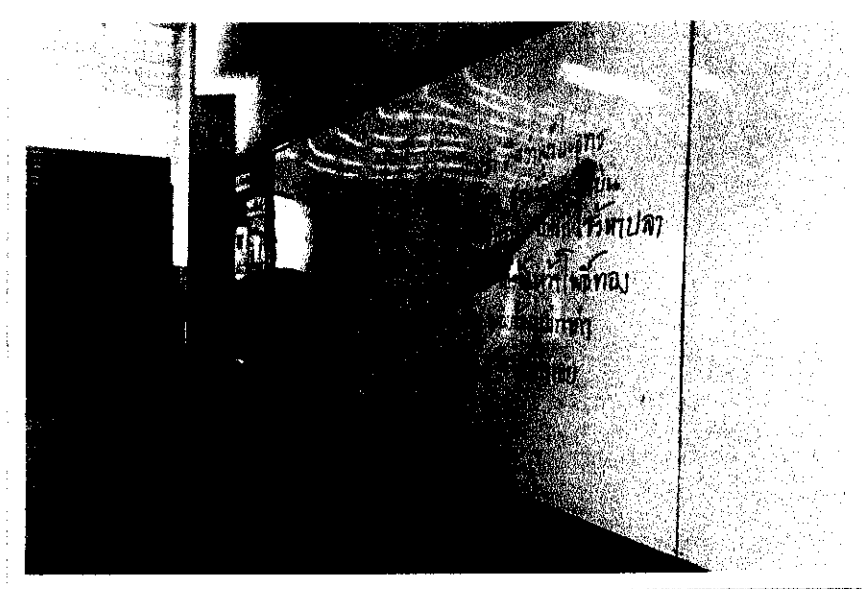
เลขที่	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน		D	D^2
	(x)	x^2	(x)	x^2		
1	11	121	21	441	10	100
2	9	87	22	484	13	169
3	10	100	13	169	3	9
4	12	144	18	324	6	36
5	12	144	19	361	7	49
6	17	289	10	100	7	49
7	12	144	18	324	6	36
8	8	64	17	289	9	81
9	6	36	7	49	1	1
10	12	144	11	121	1	1
11	13	169	12	144	1	1
12	11	121	18	324	7	49
13	11	121	20	400	9	81
14	16	256	15	225	1	1
15	5	25	14	196	9	81
16	5	25	19	361	14	196
17	10	100	14	196	4	16
18	10	100	14	196	4	16
19	11	121	16	256	5	25
20	14	196	19	361	5	25
21	11	121	19	361	8	64
22	9	87	17	289	8	64
23	14	196	20	400	6	36

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน		D	D ²
	(x)	x ²	(x)	x ²		
24	13	169	21	441	8	64
25	10	100	19	361	9	81
26	13	169	17	289	4	16
27	13	169	19	361	6	36
28	10	100	19	361	9	81
รวม	308	3618	468	8184	180	1464
เฉลี่ย	11	129.21	16.71	292.29	6.42	52.29
ร้อยละ	45.83	S.D. = 2.92	69.64	S.D. = 3.66	t = 10.09	

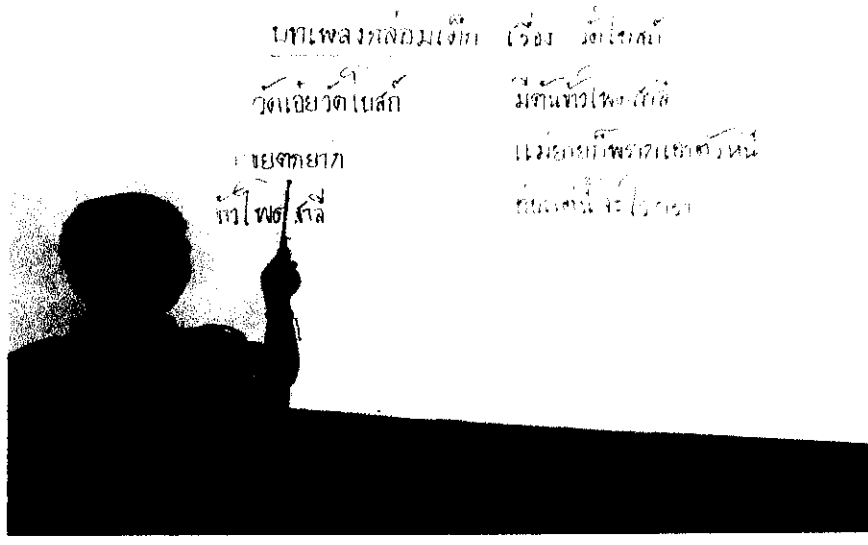
ค่าทีในตาราง เท่ากับ 2.473 ค่าที ที่คำนวณได้ เท่ากับ 10.09

ภาคผนวก ฉ
ภาพการปฏิบัติกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย

ภาพการปฏิบัติกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย
โดยใช้เพลงกล่อมเด็กเป็นสื่อการเรียนรู้
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม
กิจกรรมฝึกอ่านเพลงกล่อมเด็ก

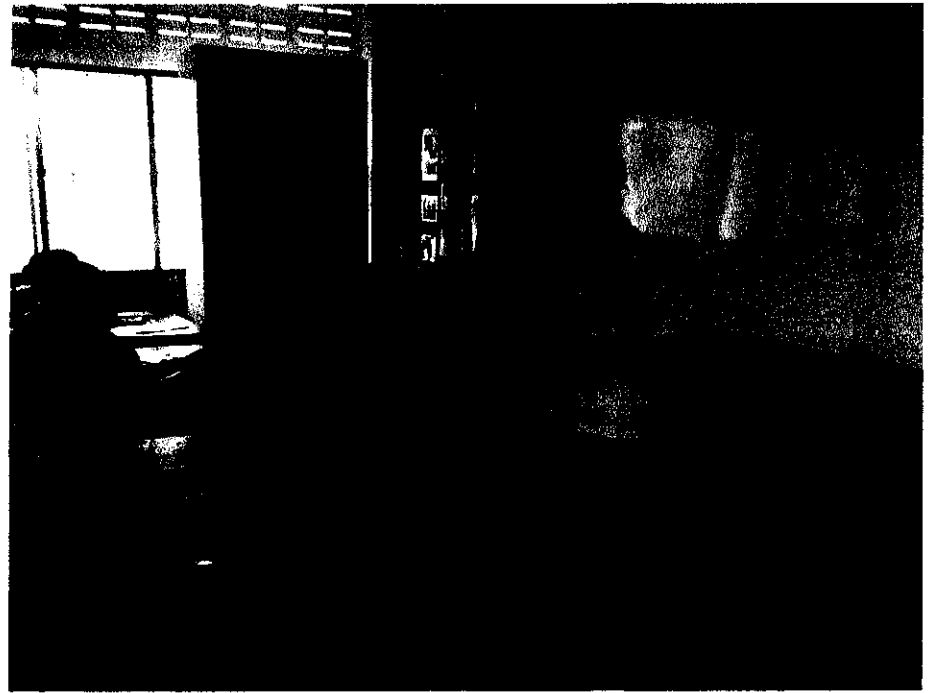
กิจกรรมฝึกอ่านเพลงกล่อมเด็ก

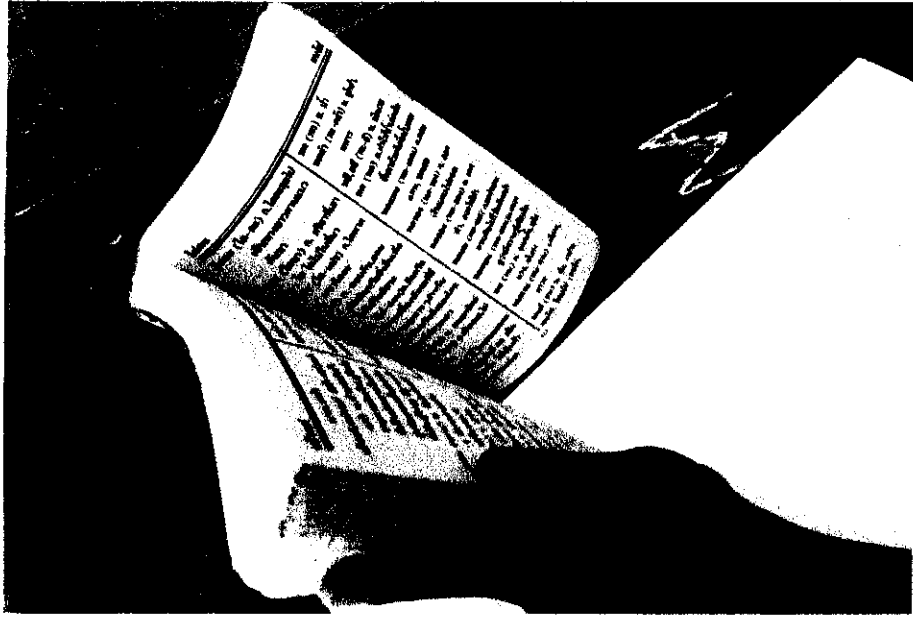
กิจกรรมฝึกอ่านเพลงกล่อมเด็ก

กิจกรรมสรุปเรื่องที่อ่าน

กิจกรรมหาความหมายของคำจากพจนานุกรม

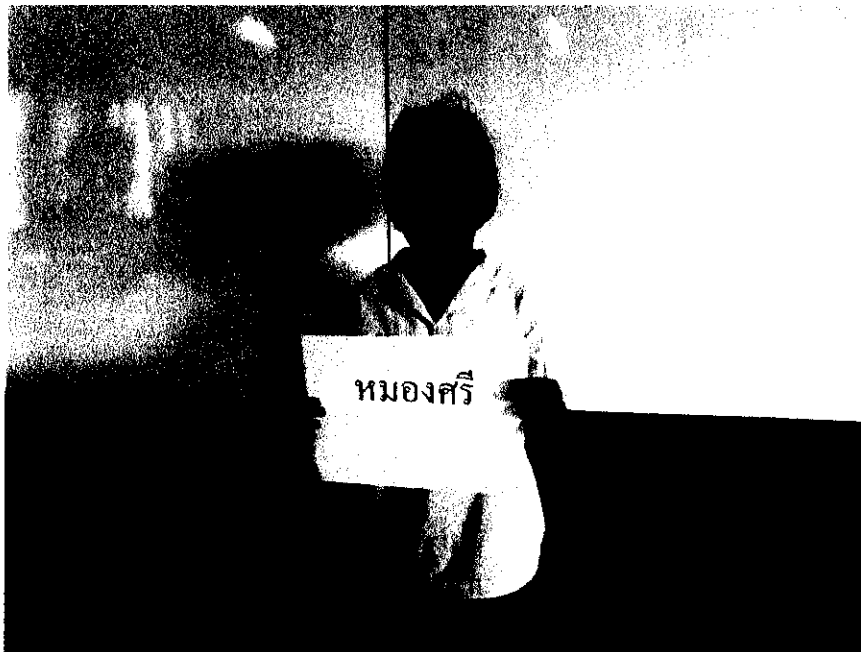
กิจกรรมสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน

กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ

กิจกรรมหาความหมายของคำ

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางรัชนีวรรณ โอมติ
วัน เดือน ปี	5 กรกฎาคม 2513
สถานที่เกิด	อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช
ประวัติการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยครูสงขลา
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม จังหวัดนครศรีธรรมราช
ตำแหน่ง	ครู โรงเรียนวัดมิ่งคลาราม